Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva
Bib Reg

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1555 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 25 aprilie 1954

In numărul de azi:

C. BACIU: Inceput de ceartă (schiță) (pag. 2-a)
LIDIA IVANCO: A crescut preocuparea față de aplicarea metodei Lidia Savelieva (pag. 2-a)
TEODOR MAZILU: Foileton: Buricul pămîntului (pag. 2-a)
Să aplicăm metode înaintate pentru o recoltă sporită de porumb.
— ISACOV SVETISLAV: De vorbă cu președintele colectivei
— LUCIAN ZATTI: Experiența
— MUNTEANU HARALAMBIE: Semăn porumbul în cuiburi așezate în pătrat (pag. 3-a)
S. LUPU și S. POPPER: Superioritatea marii agriculturi socialiste (pag. 3-a)
Elevii în sprijinul agriculturii (pag. 3-a)
Ședința plenară a C.C.S. (pag. 3-a)
Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. (pag. 4-a)
La Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. (pag. 4-a)
Declarația lui V. M. Molotov la sosirea la Geneva (pag. 4-a)

Să îngrijim bine tractoarele

Tovarășul Otto Fides, șef al brigăzii a 9-a de tractoare de la S.M.T. Hărman, regiunea Stalin, a trimis ziarului nostru o scrisoare răspunzînd anchetei „Scinteii tineretului"—„Pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor". El scrie: „Tractorul este tovarășul de preț al mecanizatorului, arma cu care zmulge pămîntului belșugul".

Cit de multe, cit de bogate și de importante lucruri înmănunchiază aceste cuvinte, cit de adevărate și demne de luat în seamă de fiecare mecanizator! Da, tractorul este o armă minunată, este semn al tehnicii noi, perfecționate, în slujba culegerii unor recolte superioare și a belșugului oamenilor. Tractorul desțelenește adînc pămîntul, oferind, în felul acesta, plantelor substanțe hrănitoare: tractorul trage după el patru și chiar mai multe brazde, trage două semănători mari, sau două cultivatoare, ușurează munca omului, determină executarea lucrărilor într-un timp incomparabil mai scurt și dă putința solului să păstreze pentru plante umiditatea, să facă bine aerisirea. Tractorul înlesnește, prin toate acestea, introducerea agrotehnicii avansate. Iată, dar pentru ce tractorul este o minunată armă prin care se zmulge pămîntului belșugul.

Ca să aducă însă aceste mari servicii omului, tractorul trebuie îngrijit ca ochii din cap. El este un bun pe care poporul muncitor l-a încredințat mecanizatorului, bun de un preț neasemuit. E o înaltă obligație a fiecărui mecanizator să-și îngrijească, să-și păstreze mașina ca tot ce i s-a încredințat mai scump. Dacă e îngrijit bine, tractorul funcționează din plin și i se poate întrebuința toată puterea de lucru. Tractoriștii cunosc avantajele bunei îngrijiri a tractorului. Ei știu că printr-o bună îngrijire tractorul nu se mai uzează, că ei nu mai pierd timpul stînd pe cimp să facă reparații, că pun astfel în folosință întreaga capacitate de lucru a tractorului, că pot folosi metodele înaintate — graficul orar, cuplaje etc. că își îndeplinesc și depășesc planul, fac lucrări de calitate punînd baza unor recolte mari, sporind totodată și ciștigurile lor.

Sarcina îngrijirii atente, regulate a tractorului, după prevederile normativului tehnic, capătă o importanță deosebită. Hotărîrea guvernului și partidului privitoare la pregătirea și executarea lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 cere mecanizatorilor să execute lucrările într-un timp cit mai scurt, dar să le facă și de cea mai bună calitate. Or, această sarcină poate fi îndeplinită numai cu tractoare care să funcționeze permanent, fără cea mai mică întrerupere.

Sînt în S.M.T. și G.A.S. mecanizatori pentru care întreținerea mașinilor constituie prima grijă. Această trăsătură este proprie multor mecanizatori fruntași, printre care cunoscuților mecanizatori Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou, Timișoara, inițiatorul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist", tovarășului său de stațiune Papp Ștefan, care în urmă cu o lună deja își terminase planul lucrărilor de primăvară, lui Simion Dumitru de la G.A.S. „D. Marinescu" București și multor altora încă. Ingrijindu-și mașinile ei izbutesc să-și îndeplinească planul și să-l depășească, întrebuințind întreaga capacitate a tractorului. Ei realizează mai multe planuri anuale într-un an. Mulțumită bunei întrețineri a tractoarelor care a făcut posibilă punerea în lucru a întregii lor capacități, numeroase S.M.T.-uri au terminat planul lucrărilor de primăvară. La 4 brigăzi, de care răspunde mecanicul de sector Don Gheorghe de la S.M.T.-Sîntana tractoarele nu au avut nicio defecțiune. Totodată acești mecanizatori înscriu însemnate economii, care alături de creșterea productivității duc la o serioasă reducere a prețului de cost al produselor agricole. S.M.T. Cobadin din regiunea Constanța, datorită îngrijirii tractoarelor, a economisit anul trecut peste 400.000 lei. Brigada a IX-a a S.M.T.-ului Hărman, regiunea Stalin, a economisit în același chip 40.000 lei. Tractoristul Alfred Brendörfer din această stațiune a fost premiat pentru atenția cu care și-a îngrijit mașina. Mari cantități de combustibil și piese de schimb economisesc în această primăvară prin îngrijirea tractoarelor mecanizatori ca Strat Ion de la S.M.T. Zorleni-Bîrlad, brigada a V-a de la S.M.T. Cîmpia Turzii etc.

Mai departe, în scrisoarea sa, tovarășul Otto Fides spune: „Tractorul însă se răzbună crunt pe stăpînul său dacă nu l-a îngrijit bine. Se oprește în mijlocul tarlalei tocmai cînd ar trebui să meargă mai bine, tractoristul nu mai îndeplinește planul, tot timpul stă la reparații". Și aceste cuvinte conțin mult adevăr. Iată următorul fapt: tractorista Elena Ganea și tractoristul Lazăr Tudor lucrează în aceeași stațiune — S.M.T. Lehliu din regiunea București. Ei au lucrat în toamna anului trecut cu aceleași mijloace. Ganea Elena și-a depășit planul cu 60 la sută. Lazăr Tudor nu și l-a îndeplinit decît în proporție de 30 la sută. De ce? Ganea Elena și-a îngrijit tractorul și i-a folosit din plin capacitatea de lucru, nu a pierdut nici un minut cu reparațiile. Lazăr Tudor a aruncat gălețile de motorină prin praf și a scos sitele de la pîlnia de alimentare cu motorină. Praful a pătruns în motorină și a făcut să se gripeze un piston, ceea ce a dus la spargerea motorului. Pentru aceasta Lazăr Tudor nu și-a îndeplinit nici planul și a adus pagube statului.

Asemenea neglijențe mai săvîrșesc încă mulți tractoriști din S.M.T. și din gospodăriile agricole ale statului. Plenara a X-a a C.C. al U.T.M. a atras atenția asupra lipsurilor serioase care se manifestă în acest domeniu și a cerut organizațiilor utemiste să ia măsuri pentru îmbunătățirea situației. Deși au luat o seamă de măsuri, organizațiile utemiste nu au făcut însă tot ce trebuia. La reparațiile din iarnă a ieșit la iveală destulă neglijență și lipsă de răspundere în această problemă din partea unor utemiști. La S.M.T. Castelu și Mircea Vodă din regiunea Constanța, „1 Mai" din raionul Brăila, S.M.T. Sighișoara și altele, la cîteva zile după ce au fost scoase pe teren, unele tractoare au rămas pe brazdă.

Este limpede că tractoarele rămase în brazdă nu mai îndeplinesc planul, lucrările întîrzie și există primejdia ca pe acele locuri recoltele să fie slabe. De aceea se cere organizațiilor utemiste să desfășoare astfel munca politică încît să convingă pe fiecare mecanizator că viața mașinii atîrnă de curățirea zilnică de noroi, de strîngerea șuruburilor externe, de controlul și reglarea tuturor mecanismelor, de felul în care se face alimentarea cu apă și combustibil dacă se filtrează motorina și uleiul și de celelalte îngrijiri prevăzute în normativul tehnic. Să fie convins fiecare tractorist că îngrijindu-și mașina o va face să funcționeze permanent cu toate puterile ei. Astfel își va depăși planul, va grăbi lucrările de pe pămîntul pe care-l lucrează, se vor culege mari sporuri de recoltă, iar el își va spori ciștigul.

Nedespărțită de întreținerea mașinilor este problema calificării. Tractoristul care cunoaște bine mașina știe că trebuie s-o îngrijească, s-o păstreze, să obțină de la ea tot ce poate da. Ridicarea continuă a calificării trebuie să preocupe deci în permanență pe fiecare mecanizator.

Fără îndoială că desfășurarea și coordonarea muncii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. și G.A.S., în condițiile cînd mecanizatorii se află pe cîmp, este oarecum îngreunată. Dar există mijloace suficiente pentru rezolvarea acestei sarcini. In brigăzile de tractoriști există grupe utemiste, există agitatori. Periodic brigăzile trebuie să primească foile volante sau fulger ale stațiunii. Discuții în grupe, articole de împărtășire a experienței și evidențierea sau criticarea în foile volante etc., sînt mijloace eficace pentru a ține mereu trează atenția mecanizatorilor asupra păstrării mașinilor.

Nu se poate trece cu vederea peste faptul că pentru îngrijirea mașinilor este nevoie de asigurarea anumitor condiții. Astfel brigada are nevoie de o mică bază de carburanți și lubrefianți, formată din cisternă tip și butoaie; are nevoie de trusă de scule și de o trusă de alimentare etc. Fără aceasta nu se poate asigura o îngrijire corespunzătoare. Organizațiile utemiste să insiste pentru crearea de către conducerile administrative ale S.M.T. și G.A.S. a condițiilor necesare unei bune îngrijiri. Totodată însă trebuie veghiat ca acest inventar să fie păstrat cu cea mai mare grijă, să nu fie risipit sau pierdut.

Se știe că mecanicii de sector, mecanicii șefi, inginerii mecanici au între altele îndatorirea să controleze și să dea îndrumări mecanizatorilor cu privire la munca de păstrare în condiții bune a mașinilor. Explicîndu-le mai departe și pe larg însemnătatea acestor sarcini, organizațiile U.T.M. să obțină ca inginerii și tehnicienii mecanici, să dea un ajutor mult mai mare decît pînă acum.

Activiștilor comitetelor regionale și raionale U.T.M. li se cere să dea multă atenție felului în care mecanizatorii păstrează bunul poporului. Să nu plece activistul din brigada de tractoare pînă cînd nu va fi sigur că mașinile vor fi întreținute bine, pînă cînd nu va fi sigur că se va păstra inventarul pentru această muncă.

Funcționarea permanentă a mașinilor, înlăturarea oricăror întreruperi pricinuite de defecțiuni, folosirea completă a capacității de lucru a tractoarelor — de aceasta este nevoie pentru ca tinerii mecanizatori să lucreze bine și repede.

Semnarea unui Acord de schimb de mărfuri și plăți între R. P. R. și R. P. Albania

La 22 aprilie 1954 s-a semnat la București Acordul de schimb de mărfuri și plăți pe anul 1954, între Republica Populară Romînă și Republica Populară Albania.

Republica Populară Romînă va livra: produse petrolifere, materiale electrotehnice, chimicale, medicamente, diverse produse industriale etc.

Republica Populară Albania va livra: aramă, măsline, fructe citrice, etc.

Discuțiile s-au purtat într-o atmosferă tovărășească.

Acordul a fost semnat din partea Republicii Populare Romîne de tov. Mauriciu Novac, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, iar din partea Republicii Populare Albania de tov. Vasil Kati, locțiitor al ministrului Comerțului și Comunicațiilor.

(Agerpres).

Să dăm avînt întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai

In lupta pentru economii

Colectivul de dulgheri de la Oficiul 3 Producție, secția suprafață, de la schela petroliferă Zemeș, și-a luat angajamentul de a economisi, în cinstea zilei de 1 Mai, 5 metri cubi de cherestea. Muncind cu însuflețire, drămuind cu grijă materialul, tăind cu chibzuință cheresteaua și folosind fiecare bucățică de lemn, ei au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească angajamentul cu mult înainte de termen. Plini de avînt, tovarășii Ștefan Gh., Alupei Constantin, Stamate Constantin, Sova Sandu, Bolfu Gh. Șova Ion și alții, au contribuit la economisirea a 25 de metri cubi de cherestea.

Dar succesul lor nu s-a oprit aici. Ei sînt hotărîți să realizeze din materialele economisite, construcții necesare și importante. In urma unei consfătuiri, ei au hotărît să construiască 3 rampe pentru materiale și un garaj. Munca a început cu spor. Teslele și fierăstraiele acompaniau cîntecele lor, ritmul viu al muncii. Nici frigul nu i-a făcut să dea înapoi pe entuziaștii muncitori. Construcțiile se ridicau zi de zi.

Dorind să termine cît mai repede îndeplinirea angajamentelor, ei nu uită să continue acțiunea de economisire începută. Astfel, ei au reușit ca în scurt timp să-și îndeplinească angajamentul luat și să realizeze economii în valoare de 3.750 lei. A fost o victorie a dragostei față de muncă și avutul obștesc, a spiritului de bună gospodărire.

Utemiștii și tinerii de la Oficiul 3 Producție secția suprafață, de la schela petroliferă Zemeș și-au luat angajamentul să electrifice în cinstea zilei de 1 Mai comuna Schitu-Frumoasa din raionul Moinești. Ajutați de tovarășii lor vîrstnici ca Frățilă S. și Ștefănescu Gh. ei au început să strîngă materialele necesare.

Multe zile după ce și-au luat angajamentul ei puteau fi văzuți, în timpul liber, cutreerînd schela petroliferă în căutare de materiale vechi recuperabile. Printre cei mai sîrguincioși se găseau tovarășii Gonțescu Gh., Avram Dan, Marcu Pavel, Rață Gh. și alții. De aici o bucată de fier vechi, de acolo un izolator uitat pe un stîlp, de dincolo, un suport sau o bucată de tablă veche, așa s-au recuperat cele necesare. Simplificîndu-se de asemenea instalația în unele locuri s-au recuperat în total 6.000 m. de sîrmă, 200 izolatori de porțelan, 140 suporți și s-au reparat și pus în stare de funcționare cu ajutorul tovarășilor vîrstnici Gorea Ion și Gavrilă Niculae un dinam stricat și un tablou de comandă reformat.

Intre timp aflînd de ajutorul pe care-l primesc din partea muncitorilor, țăranii muncitori din Schitu-Frumoasa avînd în primele rînduri pe utemiști și tineri, au început să sape prin muncă voluntară gropi și să ajute la transportarea stîlpilor procurați de sfatul popular. Mare a fost bucuria sătenilor cînd într-o seară s-au aprins becurile aducătoare de lumină. Mult s-au veselit atunci țăranii muncitori și din toată inima au mulțumit tinerilor. Iar aceștia au avut mîndria de a fi participat la o nouă acțiune patriotică.

B. DUMITRESCU
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Daca produsele vor fi de buna calitate in jurul tau vei simți mulțumirile aduse de atiți cumparatori pe care nu-i cunoști și nu te cunosc.

Aceste mulțumiri le-a cunoscut și utemista Oprea Victoria, muncitoare fruntașă a secției de broderie de la fabrica „Adesgo" din București. De aceea ea muncește cu multă tragere de inimă.

Foto: Agerpres.

Inainte — pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Trei candidați

In lupta pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist", mecanizatorii de la S.M.T. Holboca, raionul Iași, obțin, de la o decadă la alta, realizări tot mai frumoase. Pînă la 17 aprilie, tractoristul utemist Radu Aurel și-a îndeplinit planul în proporție de 190 la sută, tractoristul Ghita Neculai — cu 185 la sută, iar tractoristul utemist Matei Constantin — cu 180 la sută. Care dintre ei va obține titul de „cel mai bun tractorist"?

Luptă aprigă

Au trecut doar cîteva zile de cînd tinerii mecanizatori de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, au ieșit să execute lucrările de primăvară. In tot timpul, utemistul Andrei Gr. I. Andrei, aplicînd cu succes metoda graficului orar, s-a menținut în frunte. Dar iată că utemistul Radu Ilie îl ajunge și chiar îl depășește. Utemistul Radu și-a îndeplinit întreaga sarcină planificată pe tractorul său cu 6 zile mai devreme. Pînă la data de 22 aprilie și-a îndeplinit planul și utemistul Andrei.

* *

Zilnic, la redacția ziarului nostru sosesc tot mai multe știri despre lupta avîntată dusă de tinerii mecanizatori de pe ogoare, pentru cîștigarea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist". Și, de la o zi la alta, știrile sînt tot mai îmbucurătoare: crește mereu numărul candidaților pentru acest titlu de seamă, cresc necontenit realizările lor.

* *

Telegrame din Constanța

La comitetul regional U.T.M. Constanța au sosit numeroase telegrame care laconic, vestesc realizări ale tractoriștilor. Reproducem cîteva dintre ele. Una este semnată de tovarășii de la S.M.T. Fetești. „In seara zilei de 10 aprilie, tractoristul Dragu Pavel din brigada a IX-a și-a terminat planul în campania de primavară. A realizat însemnate economii. Participă la întrecerea pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist".

Telegrama sosită de la S.M.T. Mircea Vodă, raionul Medgidia, anunță: „Pînă la data de 15 aprilie, tractoristul Pacu Ioan a realizat un plan și jumătate. A economisit 136 litri motorină. A făcut lucrări de bună calitate.

Brigada a II-a de la S.M.T. Mircea Vodă, condusă de Alexei Turac și-a îndeplinit planul pe campanie..."

Cel mai bun din stațiune

In întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", pînă în ziua de 19 aprilie, cele mai frumoase rezultate din stațiunea de mașini și tractoare din Tg. Mureș le-a obținut tractoristul Magyari Adalbert, care și-a depășit planul cu 163 la sută. Au mai obținut rezultate frumoase și tractoriștii utemiști György Alexandru, care și-a depășit planul cu 109 la sută și Gyarfaș Ștefan cu 78 la sută.

Cine-l va întrece pe Bondnar Ludovic?

Nici tinerii mecanizatori din regiunea Baia Mare nu se lasă mai prejos.

O veste sosită de la Baia Mare ne anunță că tinerii tractoriști de la S.M.T. Ghiorac au reușit să îndeplinească planul de producție ce revenea stațiunii pe întreaga campanie încă de la 17 aprilie.

Cel mai bun tractorist din stațiune este Bondnar Ludovic. El a reușit să-și depășească deja planul pe campanie cu 200 la sută. Asemenea realizări n-a mai obținut nici un alt tractorist din alte patru S.M.T.-uri din regiune. Astfel că Bondnar este cel mai bun tractorist nu numai din stațiune ci din 5 stațiuni. Cine-l va întrece oare pe Bondnar Ludovic?

Brigada lui Kopetin Geza dă cărbune în contul anului 1958

Colectivul minei Cimpa din Valea Jiului a sărbătorit sîmbătă o nouă victorie obținută de harnicii mineri din brigada condusă de Kopetin Geza: începînd din această zi, brigada acestui muncitor de frunte al patriei noastre extrage cărbune în contul anului 1958.

La ieșirea din mină, Kopetin Geza și ortacii din brigada sa, frații Adam, Gheorghe Vanco, Sabin Ciucian, Adalbert Ambruș, Ion Brozel, Constantin Hăhăian și Sabin Heteu au fost întîmpinați de întregul colectiv al minei.

In numele colectivului minei, brigada a fost felicitată, pentru succesele obținute, de tov. Petru Rusu, președintele comitetului sindical al minei, Aurel Costinaș, secretarul organizației de partid și de Grigore Schiller, directorul minei.

Luînd cuvîntul în numele brigăzii, Kopetin Geza s-a angajat să extragă pînă la 1 Mai încă o normă lunară, iar pînă la 7 Noiembrie să îndeplinească sarcinile de plan pe anul 1958. (Agerpres)

Mașini și unelte pentru agricultură

Chiar dacă nu sînt în prima linie a campaniei agricole de primăvară, muncitorii de la uzinele „Matyas Rakosi" din Capitală se simt totuși pe același cîmp de luptă. Ei dau tot mai multe motoare pentru agricultură și în afară de aceasta tinerii din uzină lucrează unelte agricole, pluguri, sape etc.

De curînd o știre a făcut înconjurul uzinei iar crainicul stației de amplificare a citit-o cu bucurie:

In cinstea zilei de 1 Mai au fost predate 1.500 de semănătoare. Această lucrare a fost încredințată brigăzii 14 U.T.M. Tinerii au depus cu toți o muncă susținută și angajamentele lor au devenit un fapt îndeplinit. S-au evidențiat mai ales utemistul fruntaș în întrecerea socialistă Nicoda Cornel — responsabilul brigăzii, Caba Vasile, Florea Ștefan și Vlad Constantin.

O muncă intensă se duce în brigadă pentru obținerea de cît mai multe economii. Astfel la piesele de schimb pentru tractoare s-au obținut mari economii de materiale. Aceste piese îndeplinesc totodată condițiile tehnice și controlorul de calitate le primește mulțumit.

Intreg colectivul uzinei este hotărît să depună toate eforturile pentru a asigura prin contribuția lor succesul campaniei agricole.

A. MOISESCU

S. M. T. Nușfalău și-a îndeplinit planul

ORADEA. — 1 Mai, sărbătoarea oamenilor muncii de pretutindeni, este întîmpinată de tractoriștii și mecanicii de la S.M.T. Nușfalău cu eforturi sporite în lupta pentru terminarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară.

Organizîndu-și munca după metoda graficului orar, colectivul acestei stațiuni a realizat pînă la 15 aprilie sarcinile de plan ce-i reveneau în perioada de primăvară în proporție de 106 la sută, devenind astfel fruntaș pe întreaga regiune.

Cele mai frumoase rezultate în muncă au fost obținute de brigăzile conduse de Ștefan Fazekaș și Antal Bella care și-au realizat planul pe întreaga campanie în proporție de 122—132 la sută. In lupta pentru titlul de „cel mai bun tractorist", Alexandru Farkaș, Gh. Ghiba și Naghy Adalbert, și-au realizat sarcinile de plan în proporție de 145—153 la sută.

Fabricat în R. P. R.

Noi locomotive electrice de mină

După ce s-a săturat să privească la jocul gălăgios al elevilor școlii profesionale și chiar al lucrătorilor mai tineri ce băteau o minge pe terenul din curtea uzinei, Dicu Constantin maistru la secția de locomotive a uzinelor „Electroputere" din Craiova, despături ziarul ce-l scosese din buzunarul halatului. Era un lucru de mult intrat în obiceiurile maistrului ca în pauza de la prînz să citească „Scînteia" și să afle de acolo tot ceea ce se întîmplă în țară. In ziua aceea frumusețea dimineții de primăvară îl atrăsese pe banca încălzită de soare din fața secției. Privirile se opriră pe pagina întîia unde cu litere îngroșate o știre îi atrase atenția: „Minerul Haidu Iuliu lucrează în contul anului 1957". Maistrul își potrivi ziarul în umbră și citi mai departe. Erau acolo cuvinte simple, fraze obișnuite, dar cît de mult bucurau pe meșterul locomotivelor electrice de mină. I se părea că în cuvintele acelea este cuprinsă și munca lui, că în strigătele bucuroase de salut cu care minerii au întîmpinat ieșirea din șut a brigadierului fruntaș de la Petrila, este cinstită și prețuită strădania lui și a celorlalți din secție. Ei au trimis ortacilor din Valea Jiului primele locomotive electrice de mină, fabricate în patrie.

„De bună seamă că lui Haidu i-au ajutat mult și locomotivele noastre" — gîndi meșterul. Nu-i o fire încrezută tovarășul Dicu ba chiar atunci cînd unul din inginerii cei mai noi, ori directorul îi aduce cuvînt de laudă, meșterul se încruntă de parcă ar fi nemulțumit de ceva și își face de lucru cu vreo cîrpă de șters pe lîngă vreo mașină. Nu-i place să se vorbească de el și pace. Dar atunci cînd e singur și află ca acum de vreun succes al minerilor, în sufletul maistrului năvălește bucuria și în jurul lui se face deodată prea cald. Vezi, el îi socotește pe cei din Petrila, Lupeni ori Anina frații săi pe care el, Dicu Constantin, îi sprijină în succese cu munca lui la locomotivele de mină. Nu știe precis anume în care mină au plecat mașinile făcute de el dar meșterul știe că în curînd prin toate galeriile minelor din țară vor trece uruind locomotivele electrice, ce vor înlocui munca grea și istovitoare a vagonetarilor.

Meșterul lăsă ziarul pe bancă și privirile sale se adînciră undeva peste vîrfurile pomilor ce împungeau azurul senin al cerului de primăvară. In față, gălăgia și voioșia tinerilor crescuse, dar el nu-i vedea și zarva lor nu-i împiedica gîndul. Prin mintea maistrului de la secția locomotive treceau toate amintirile din zilele acelea de încordare, de zbucium, eforturi și freamăt, cînd muncitorii și inginerii de la „Electroputere" au construit prima mașină.

*

Era pe la începutul lui septembrie 1952, cînd au sosit cele trei mașini sovietice. Inginerul Wagner Wilhelm, care participase la consfătuirea metalurgiștilor și a minerilor de la Petroșani, avu mult de lucru în ziua aceea. El ceruse și obținuse ca în uzina lor să se construiască aceste locomotive după modelul celor sovietice. Acum, nu-și mai găsea astîmpăr privindu-le și dînd explicații despre felul cum funcționează, principiul, materialele...

Maistrul Dicu s-a ridicat de la locul lui — lucra pe atunci la electrotransportoare — și s-a apropiat de mașini. Erau trei: un L.A.M. 1 de 8 tone, un L.M. de 7 tone cu troliu și un L.A.M.-liliput de 2 tone pentru galerii înguste de adîncime. Le-a privit cu ochii micșorați și le-a cercetat apoi pe îndelete cu stăruința unui cunoscător. Apoi s-au strîns toți la director: inginerul șef Cernăuțescu Ilie inginerul Wagner, tînărul proiectant Berindei Ion, el și alți meșteri. Au discutat mult, au dezbătut toate problemele, au pus la punct amănuntele în legătură cu materialele, cu aliajele, compozițiile. Un lucru era clar: se putea face în uzină. Incă de a doua zi s-a început lucrul. Tînărul Berindei Ion împreună cu ceilalți utemiști proiectanți Catrina Marin, Tiulescu Maria și Patrincă Vasile au pornit la primul pas: proiectarea pieselor și a ansamblurilor. Timpul acordat de plan era scurt și afară de asta minerii așteptau cu nerăbdare mesajul lor. Această conștiință, gîndul către cei ce așteaptă acolo în abatai solii unor noi condiții de lucru a stimulat munca creatoare a tinerilor. Ei au reușit să termine în două luni și jumătate proiectarea pieselor, cu mult înainte de termen. Și doar nu-i lucru de glumă să proiectezi peste 500 de repere, să stabilești toată gama de operații, să închegi în schițe ansamblurile și să dai în mîna maiștrilor harta lucrărilor.

Apoi cei mai buni meșteri: Popescu Ilie, șeful secției de electrovehicule, Ivan Ion, șeful de tură, Dicu Constantin și alții au intrat în colectivul de constructori ai locomotivelor. Au fost ajutați de lucrători tineri ca Diaconu Constantin, Dinculescu Mircea, Pain Ion de la asamblare, Pantelimon Ion și Dincă Constantin de la montaj și sudorul Manda Pavel.

Experiența și priceperea unora împletită cu avîntul și entuziasmul celorlalți, a făcut ca la începutul lui ianuarie 1953, prima locomotivă electrică de mină fabricată în țară să treacă cu succes proba. A fost o adevărată sărbătoare în ziua aceea. Meșterii bătrîni și lucrătorii tineri, mulți de curînd sosiți de pe băncile școlii profesionale își strîngeau bucuroși mîinile. De acum un nou produs intra pe fișele de producție ale normatorilor și ale șefilor de secție. Dar cît zbucium, de cîte probleme ce păreau de nedezlegat s-au lovit ei la început! Bucuria succesului obținut ștergea amărăciunea primelor încercări nereușite. Au învins ei, muncitorii, și prima mașină a pornit prevestind pe celelalte ce urmau, spre Valea Jiului.

Meșterul Dicu își amintește de un lucru care pe el, om încercat, l-a impresionat adînc. Era o bucată de hîrtie scrisă la mașină cu rînduri dese și mărunte. Il chemase directorul și i-a întins-o cu un zîmbet.

Meșterul a citit-o odată, apoi de parcă n-ar fi văzut prea bine a mai citit-o odată. Era o scrisoare de la un grup de mineri tuneliști de pe șantierul unei hidrocentrale. Scriau acolo despre mașina pe care o primiseră de la „Electroputere" și le mulțumea celor ce o realizaseră. Meșterul ține și acum minte toate cuvintele, ba chiar și datele. Avea numărul 21.222 din 26 martie, acum un an, iar jos iscăliseră frumos directorul șantierului și inginerul șef. Nu este prea încrezut și ai crede că are o fire aspră, închisă, dar de ce a fost atît de impresionat și intrînd în secție a cerut oamenilor să lucreze și mai bine, acest lucru nu-l înțeleg decît cei ce cunosc adevărata fire a maistrului de la secția locomotive, Dicu Constantin.

GH. PIETRARU

C. Baciu

Inceput de ceartă

— SCHIŢĂ —

Intre dormitorul şoferilor şi medicul Iancu Matei s-a declarat o luptă surdă de mai bine de o lună.

Intorşi seara de la lucru cei mai mulţi dintre meşterii volanului se trîntesc îmbrăcaţi în pat, se feresc să nimerească cu scrumul în scrumiere — lucru ce le reuşeşte pe deplin — şi, în lipsă de flori, aşează coji de salam pe prichiciul ferestrei.

Mai ales Carp îi îndeamnă: „Inţeleg să ne purtăm ca oamenii, dar în cameră de oameni, nu în barăci. Ori ne face odăi de cîte două persoane, hai să zic cel mult trei, ori să nu ne mai bată la cap".

Şi pentru că Nicolae Carp e şi „artist la volan" şi panglicar cu renume, şoferii mai tineri se silesc să se poarte după chipul şi asemănarea lui. Iar înaintea tuturor, Titiţă, care rămîne mut de admiraţie ori de cîte ori nea Nicu îşi înfăşoară gîtul lunguieţ, proaspăt ras, într-un fular galben de mătase naturală. Fără să mai socotim istoriile cu cucoane, întîmplate lui Carp în cei douăzeci de ani petrecuţi pe maşină de lux; fără să mai fie vorba de pantofii lui de antilopă bleumarin şi de ţigaretul cu două cerculeţe de argint.

Iată însă că a venit un medic nou, care din prima seară s-a şi dus să viziteze dormitorul şoferilor. Şi nici n-a apucat să intre bine că s-a şi împiedicat în fularul de mătase galbenă care spînzura peste un colţ al mesei, între nişte cutii de conserve.

La dumneavoastră e un focar de epidemii — a spus el umblind agale prin dormitor. Văd eu, hm, că aveţi pretenţia să vă purtaţi după modă (aici se uită ţintă la pantofii de antilopă bleumarin) dar încolo e o mizerie ca pe maidan. Şi doar, hm, vi s-a cerut să respectaţi curăţenia făcută de alţii. Şi nu vreţi nici atît măcar... Pînă una, alta, o să vi se aducă aşternut curat, cu toate că ăsta l-aţi primit abia alaltăieri. Şi cum o să-l murdăriţi, o să fie spălat de îndată.

La a doua vizită medicul s-a supărat de-a binelea.

S-a aşezat pe marginea unui pat, clătinînd din cap şi trăgîndu-şi cu nădejde mustaţa neagră şi zburlită. Dar în loc să vorbească aspru, vocea lui păru mai stinsă ca prima dată.

— Eu am crescut pe o rîpă — a mormăit dînsul — în Focşani. Era un cartier ca vai de el. Şi ca student am stat într-o magherniţă groaznică, cu alţi cinci. Dar niciodată, hm, niciodată nu ne-am bătut joc de noi în halul ăsta... Pe cînd d-voastră, hm, pe un şantier al nostru.. astăzi... Nu, asta nu merge... N-am să îngădui...

— N-ai să îngădui pe dracu — se strîmbă Carp în urma lui, plictisit — Intelectual. Ce ştie dînsul ce-nseamnă să fi pe maşină.

— Deh, încuviinţă Titiţă urmărind cu privirea un gîndac pîntecos care se preumbla pe masă.

★

In seara asta se împlineşte o săptămînă de la ultima vizită a medicului.

In dormitorul şoferilor e de mult linişte, cînd, uşa se deschide puţintel şi cineva şopteşte: Hei, tovarăşe Olteanu, îmbracă-te şi vino repede.

Titiţă sare în salopetă înjurînd şi iese cu ochii încă lipiţi de somn. Afară aşteaptă o matahală de pe care şiroieşte apa.

— A telefonat după noi de la „Movila Mică" mormăie matahala. E cineva grav rănit. Dacă n-ajungem la vreme s-a zis cu el.

De abia atunci Titiţă se dumireşte că nu poate să intre din nou sub pătură, la căldură, că afară toarnă cu găleata, şi un fior de frig îl scutură pînă în creştet, drept care începe să bodogănească.

— Ce moare! Care moare? Asta-i vreme de murit? Să ne ia din pat cu arcanu...

— Dă-mi mie cheia; am să conduc singur!

Ochii doctorului nu se văd prea bine, dar după vocea lui stinsă, Titiţă înţelege că pierde timpul degeaba văicărindu-se. Aşa că dă o fugă pînă la garaj şi după două minute autocamionul e tras în faţa barăcii.

★

Numai decît roţile pornesc să derapeze şi să fîşiie ca şi cum dedesubt s-ar fi deschis supapa unei căldări de aburi.

Titiţă tace. Medicul tace.

In toate barăcile luminile sînt stinse; doar în dreptul posturilor de pază se văd pîlpîind prin ploaie mici scîntei roşietice. Şi în maşină e întuneric. S-a şters şi fosforul ceasului şi ca să citeşti ora trebuie să aprinzi becul de sub parbriz. E atît de întuneric, că nu-ţi vezi mîinile şi de cîte ori se aprinde becul cel mic se zăresc mănunchiuri de fire de apă împroşcate cu furie în geam. Prin reţeaua asta de pîrîiaşe toate apar strîmbe. Şi doctorul fir-ar să fie, s-ar vedea strîmb — se gîndeşte Titiţă înfuriat şi plin încă de moleşeală — Şi ar avea un nas ca un cartof... Dar, la drept vorbind, ce fel de nas are? Ii e însă lene să se gîndească, şi nu poate să-şi amintească de nasul doctorului.

— Poftim — spune doctorul deodată, aşa de răstit, că Titiţă face două curbe prelungi cu autocamionul. O mînă grea bîjbîie, îl loveşte peste falcă şi-i vîră o ţigară în gură. Punctele de jar aprinse în maşină şi cele oglindite în parbriz, dau un aer prietenos, de cămin întunericului din maşină. Are o mustaţă de motan şi un nas de beţiv — socoteşte Titiţă urmărind prin geam figura medicului pe care scînteierea ţigării o scoate la răstimpuri din bezna.

— Nu prea urcă, ce spui?

Maşina patinează, vîjîind, fără să se clintească.

— Trebuie împins — mormăie Titiţă şi vrea să sară jos. Doctorul îl opreşte şi deschide portiera din dreapta lui. Hai — strigă din urmă — dă-i drumul!

Roţile aruncă şuviţe de noroi ca o pompă. „Incă odată... hai, încă odată,... hai, că prinde..."

Medicul îşi bate călcîiele să se curețe de noroi şi se urcă la loc. „Gata".

— Ce zici, aia o fi Movila Mică?

— Da, e lumina ei, sub pădure; peste celelalte.

Autocamionul trage pe un drum lăturalnic, îngust. Din ghereta paznicului iese un fel de mogîldeaţă ţuguiată, care de aproape se vădeşte a fi un om cu glugă. „Să trăiţi domnule doctor — zice el. E acolo, la baraca nouă... Dar maşina nu merge, nu merge deloc. A mai încercat Stanciu, şi Balaban, încă în ast-seară, dar s-au întors, nu urcă panta aia"...

Medicul se încruntă.

— Tţ, îşi pierde piciorul — spune. — Dacă nu-l luăm chiar acum, îşi pierde piciorul

Vocea i s-a subţiat şi el îşi plimbă ochii de la paznic la şofer şi înapoi.

— Mai am nevoie de cineva — adăugă, apoi tace, aşteptînd.

— Eu nu pot, sînt paza — răspunde privind într-o parte cel cu glugă. — Nu pot, fir-aş al dracului...

— Păi viu eu — spuse Titiţă cu jumătate de gură. Ce mai încolo... Staţi numai să trag maşina din drum s-o încui.

„Uite în ce belea m-a băgat mustăciosul — se gîndeşte. Am să fiu şi slugă la dîrloagă... mă umplu de tină pînă-n gît".

Numai cîţiva paşi s-au depărtat de gheretă paznicului şi împrejur totul e atît de întunecat, încît pare cu neputinţă să găsească calea înapoi înainte de venirea zorilor. Medicul aprinde lanterna, dar lumina nu bate nici la trei metri. „Nu-i nimic, măcar de s-ar vedea marginea drumului."

— Ei, e greu să pleci noaptea din pat — lucru pe autocamion. Dar cîte odată trebuie, spune doctorul. — Mai ales după o zi de ce mai...

„Ia uite, că dumnealui îi e uşor — gîndeşte Titiţă. — Vrea să mă ia subţire..." Şi aşteaptă ca cel-lalt să mai adauge ceva ca să arate că nu merge să fie luat peste picior. Dar medicul nu mai spune nimic şi întinde pasul cît poate. In dreptul lanternei se văd numai vîrfurile cizmelor plescăind prin noroiul subţire, sub sticlirea picăturilor de ploaie.

★

La căpătîiul rănitului stau doi mineri nebărbieriţi, plini încă de praful stîncilor dinamitate. Au rămas să-l vegheze în aşteptarea doctorului. Rănitul aiurează şi nu simte mîna care-i îndepărtează pantalonul sfîşiat. Ochii albaştri, îi sînt plini de lacrimi şi povesteşte, povesteşte...

— Nea Marincule — spune medicul către minerul mai bătrîn. — Luaţi o targă şi căutaţi ceva să-l învelim. Il luăm chiar acum la dispensar. Titiţă, ia ajută-mi.

Medicul scoate o sticlă de spirt din haină şi amîndoi îşi spală mîinile. Apoi şoferul ridică uşor piciorul zdrobit al rănitului, stăpînindu-şi cu greu fiorul care-l încearcă.

— Tţţ, ce tînăr e.

Are nasul cîrn şi obrajii galbeni, galbeni, fără pic de sînge.

— Credeţi că-i rămîne piciorul, ce spuneţi? — întrebă Titiţă.

— Dacă-l ducem la timp, hm, dacă nu...

Rana e pansată, dar sîngele străbate numaidecît afară prin albul strălucitor al tifonului.

„Măi, al dracului de slab sînt — se miră Titiţă. — Mustăciosul, bătu-l-ar. Eh, da asta-i meseria; trebuie, că are un suflet ca din lemn".

— N-am găsit nimic, nici foile de cort — spuse minerul mai vîrstnic. Le-a strîns magazinerul încă dimineaţa.

— Nu-i nimic — spune doctorul — îl învelim cu hainele noastre, că glugile ne ajung pentru ploaie. Despre frig, nici o grijă; o să avem de asudat încă.

— Targa e grea. Las' că-l mai bine aşa; e solidă, n-o să rămînem cu ea în drum.

— Şi omul e greu.

— Nu-l clătinaţi, tovarăşi, să nu mişte piciorul. Şi mai lăsaţi-ne şi pe noi, nea Marincule, altfel obosiţi de tot...

Cei patru se mişcă după raza galbenă a lanternei. Nu se văd unul pe altul; nu se vede drumul, nici targa; nu se vede nimic în afară de luminiţa galbenă. Vîntul schimbă direcţia ploii, pleznind cu ea ba dintr-o parte, ba dintr-alta.

— Să nu ajungem prea tîrziu — spune medicul şi lungeşte pasul.

„De, lui îi convine, are aproape doi metri şi o spinare cît o uşă".

Targa pare că s-a îngreunat de ploaie. Mîinile se desprind de pe mînerele groase cioplite cu briceagul. Oamenii se schimbă tot mai des la purtat şi degetele n-apucă să se dezţepenească că iar le vin rîndul.

— Lumină — spune unul din mineri.

Paznicul se desprinde din întuneric asemenea unui liliac.

— De mult mă tot uit în lungul drumului — zice dînsul. — Ce spuneţi tovarăşu' doctor? Aţi făcut oare drumul degeaba?

— Cred că nu, — răspunde medicul. Ia săltaţi-l sus, încet.

Rănitul e aşezat în cabina autocamionului, cu piciorul întins pe genunchii lui Titiţă, cu umerii în braţele medicului.

— Unde oprim?

— La dispensar

Titiţă ar vrea să gonească, dar rănitul geme la fiecare zguduitură. Noroiul începe să fîşîie din nou sub autocamion.

★

— Şi acum ce faceţi? întreabă Titiţă, ferindu-se să se rezeme de uşa albă, proaspăt vopsită

— Il operez.

Titiţă se clatină de pe un picior pe altul. E aproape ziuă; ce rost are să se mai încurce cu o oră, două, de somn?

— Mai stau şi eu puţin pe coridor, tovarăşe doctor. Se poate?

— Du-te culcă-te. Poţi să dormi pînă seara, acu.

— Păi nu... aş vrea să ştiu... cu băiatul ăsta, care l-am adus.

— Bine. Mai bine aşa, chiar. Poate nu-i deajuns ce-i facem noi la dispensar şi atunci îl ducem pînă la oraş, la spital.

Titiţă se aşeză pe bancheta din coridor şi numaidecît sub dînsul apare o băltoacă de apă; parcă ar fi un om de zăpadă care se topeşte. E cald şi linişte. Bărbia îi cade în piept, pleoapele i se închid. Ei, oricum tot adorm — gîndeşte el, luptîndu-se cu somnul. O să mă doară niţel ceafa aşa, pe spătarul de lemn. In pat ar fi fost mai bine... şi cu picioarele întinse, şi desculţ... ăştia dorm cu lumina aprinsă, fir-ar să fie."

Işi ridică mîna, şi moale, îşi trage şapca peste ochi. Ei acum e mai bine. Numai să nu sforăi prea tare pentru că aici... pentru că aici... Dar adoarme şi începe să sforăie, cu gura căscată, cu picioarele răşchirate, cu ochii ţintă spre becul strălucitor.

— Ei trezeşte-te — spune cineva bătîndu-l pe obraz uşurel. S-a terminat. E bine.

— Cum, cum,? — să miră Titiţă scuturîndu-se pentru a doua oară în noaptea asta de somnul învăluitor care parcă i-a legat mîinile şi picioarele.

— S-a terminat. E bine. Dacă nu erai dumneata, omul rămînea fără picior. Eu îţi mulţumesc şi în numele lui şi într-al meu.

Titiţă e ameţit de scurta aţipeală şi nu poate să-şi adune gîndurile. Are nasul chiar ca un cartof — socoteşte el ca prostul uitîndu-se ţintă la medic. Apoi, se scutură şi bocăneşte cu cizmele ude.

— Bravo, tovarăşe Matei.

I se pare o clipă că prea se bate peste burtă cu medicul, spunîndu-i „bravo" şi deaceea adăugă numaidecît:

— Să trăiţi, don doctor!

Afară s-a şi făcut lumină. Primele autocamioane pornesc din garaj spre pădure. Ar mai fi timp să doarmă o oră, două, că-i mahmur ca după chef. Şi apoi o să plece pe şantier, ca să nu piardă toată ziua. Parcă medicul n-o să mai primească acum bolnavi? Ba o să fugă de colo, colo, trăgîndu-şi mustaţa şi aruncînd cîte un „hm".

— Ei nepoate, nepoate, unde ai umblat azi noapte cu felcerul — mormăie Carp scoţîndu-şi faţa roşie de sub pătură. Dacă eşti fraier! Trebuia să-l laşi să-şi bată capul singur.

— Ia mai taci — spune Titiţă cu o ciudă rece. — Mai bine dă-i drumul pe şantier. Şi nu mai sări cu bocancii în pat.

Revolta subită a lui Titiţă îi pare atît de nefirească lui Nicolae Carp, că nici măcar nu se poate înfuria ci caută să descopere pe faţa celuilalt o urmă de şugubeţie.

— Cum? — întreabă el. Eşti beat? Ai tras la măsea cu nea igienă?

— Cum ai auzit. Cît despre doctor, să vorbeşti cum trebuie: nu sîntem aici în piaţă la Obor.

★

Aşa a pornit să se strice prietenia între Carp şi Titiţă, şi, după cum se vede, totul se trage de la higienă şi mai ales, de la doctorul Matei, care împreună cu Titiţă a salvat un artificier rănit, într-o noapte de octombrie, cînd pe şantier ploua cu găleata.

Aniversarea Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe

TG. MUREŞ 23 (Agerpres). — Săptămîna trecută, la Teatrul Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe s-a prezentat în premieră piesa satirică originală „Szólj szám" de Bokor András şi Völgyesy András. In actuala stagiune, pe scena Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe s-au mai prezentat în premieră piesele „Paraziţii" de Csiky Gergely, „Schimbul de onoare" de M. Davidoglu şi „Magazin de Stat" de Barabas Tibor şi Gábor Béla.

Anul acesta, Teatrul Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe şi-a sărbătorit cea de a 5-a aniversare. In decursul activităţii sale, colectivul teatrului a dat 1.698 de reprezentaţii la care au participat 566.351 de spectatori.

Pentru oamenii muncii de la sate colectivul teatrului a prezentat 1.134 spectacole care s-au bucurat de participarea a 411.818 spectatori.

In primele luni ale acestui an, după ce a vizitat localităţile Gheorghieni, Topliţa şi Miercurea Ciuc, colectivul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe a prezentat cu succes la Tg. Mureş piesele „Familia lui Allan" de Muhtarov şi „Nunta lui Figaro" de Beaumarchais. Cunoscuta piesă a lui Beaumarchais a fost prezentată şi în oraşele Cluj, Sibiu, Mediaş şi Odorhei.

In prezent, la Teatrul Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe este în pregătire piesa „Războiul în umbră" de Lev Somoliev.

Ziarele... sub masă

De mai mult timp, tinerii din întreprinderea „11 Iunie" din Rîmnicu Vîlcea nu mai primeau ziarul „Scînteia tineretului". Mulţi tineri abonaţi la ziar se întrebau unde sînt ziarele pe luna martie, dar nimeni nu ştia nimic.

S-au adresat atunci tov. Drăguşinoiu Mircea, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., şi astfel s-a hotărît să se ţină o adunare generală în care să se discute problema difuzării ziarelor în întreprindere.

Din discuţiile purtate în adunarea generală tinerii au descoperit adevărata cauză a proastei difuzări a ziarului „Scînteia tineretului" în întreprinderea lor: ziarele erau ţinute sub masa de croit pînze de la sectorul încălţăminte de către tovarăşul Neagoe Ion, difuzorul voluntar. El nu a împărţit ziarele abonaţilor, pentru că tov Verdoni Anton, care strînsese mai înainte banii, nu i-a lăsat lista cu abonamentele făcute. Anton Verdoni a plecat liniştit în concediu luînd cu el şi banii pe opt abonamente, iar Neagoe Ion s-a mulţumit să îngrămădească ziarele sub masă.

Discutîndu-se atitudinea acestor doi utemişti adunarea generală a făcut propuneri pentru sancţionarea lor.

Corespondent
GHEORGHE SĂNDULESCU

Informaţie

Sîmbătă dimineaţă a părăsit Capitala pianistul maghiar Lajos Hernadi, artist emerit al R.P. Ungare. In cadrul Săptămînii culturii maghiare, pianistul maghiar a dat mai multe recitale deosebit de apreciate de publicul bucureştean.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele maghiar a fost salutat de reprezentanţi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Au fost de faţă colaboratori ai Ambasadei R.P. Ungare la Bucureşti.

Cărţi noi

Au apărut în **Editura Energetică de Stat:**

V. M. MEEROV: — Bazele reglării automate a maşinilor electrice. Traducere din limba rusă. 208 pag. — 10,60 lei.

M. POPA şi J. WAGNER: — Culegere de probleme de electricitate şi electrotehnică. 620 pag. — 21,65 lei.

I. ANTONIU şi H. ALBERT: — Culegere de probleme de electrotehnică. Chestiuni speciale (Ediţia II-a). 412 pag. — 19,30 lei.

I. I. ANOSOV: — Cuplaje electromagnetice. Traducere din limba rusă, 88 pag. — 4 lei.

I. S. HANDURIN şi L. V. KIRCENKO: — Economia de combustibil şi sporirea debitului de abur în instalaţiile de cazane. Traducere din limba rusă, 72 pag. — 2,60 lei.

V. A. ZARVA: — Fenomene magnetice. Traducere din limba rusă. 144 pag. — 2,20 lei.

P. N. KENDIŞ şi O. BARŞTEIN: — Focare pentru arderea combustibililor locali. Traducere din limba rusă. 116 pag. — 6,20 lei.

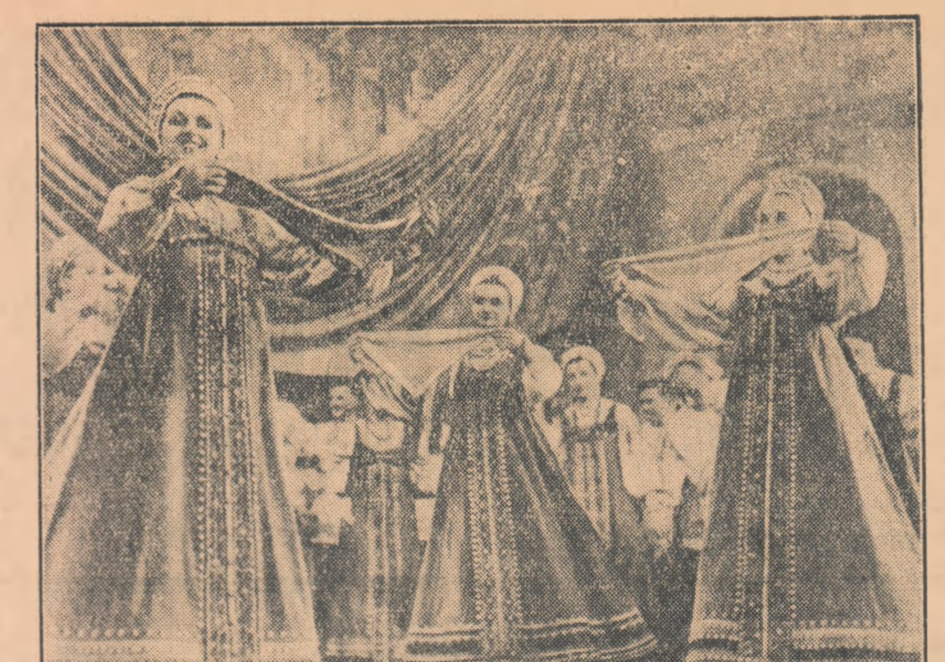

Filmul-concert „Cîntece natale" care rulează acum pe ecranele cinematografului „Maxim Gorki" din Capitală ne oferă un nou prilej de a cunoaşte şi preţui arta marelui popor sovietic. Aducînd în faţa spectatorilor cîteva dintre cele mai preţuite ansambluri artistice din U.R.S.S., filmul arată odată mai mult înflorirea la care a ajuns creaţia artistică în marea Ţară a Socialismului.

Fotografia noastră înfăţişează una din scenele acestui film.

Foileton

Buricul pămîntului

MOTTO

— A venit primăvara...
— Ei şi ce-i dacă a venit!
Şi anul trecut a venit primăvara...
— Oamenii nu ies la cîmp?
— Nu! Noi nu ieşim la cîmp...
— Dece?
— D'aia... Nu vreau eu...
— Dar cine sînteţi dumneavoastră?
— Inţelepciunea, cumsecădenia, forţa şi priceperea acestei comune...
— Toate virtuţile comasate într-o singură persoană?
— Da, tovarăşe, toate... Ce te miri aşa?

(Fragment din interviul acordat presei de buricul pămîntului).

Inzestrat cu putere de muncă, Matei Cotan îndeplineşte două funcţii. Prima: obligatorie. A doua: facultativă. Prima — cea obligatorie — e funcţia de preşedinte al sfatului popular al comunei Leu din raionul Craiova. A doua — cea facultativă — e funcţia de buric al pămîntului pe care o exercită în aceeaşi comună şi în acelaşi raion. Cu funcţia obligatorie nu-şi bate capul. Cu funcţia facultativă şi-l bate şi încă foarte mult.

După cum aţi văzut, Matei Cotan are simţul proporţiilor. Nu exagerează. Aşa e obişnuit dînsul. Nu ţi-ar exagera ceva — doamne fereşte. N-a susţinut nici cînd — în tot decursul carierei sale — că persoana dînsului e acelaşi lucru cu buricul întregii noastre planete. Matei Cotan e modest, Cotan Matei îşi îndeplineşte prerogativele de buric al pămîntului pe un teritoriu restrîns, riguros delimitat: comuna Leu. Dar buric mic, buric mare, tot buric se cheamă.

Fiind îngăduitori — noi am putea spune:

— Buric..., buric..., dar să muncească...

Ţi-ai găsit cine să muncească! Buricul pămîntului stăpîneşte în egală măsură şi cu egală virtuozitate, arta de a tăia cîinilor frunze şi arta de a face prostii imense, nemaiauzite, nemaivăzute.

Fiindcă avem convingerea fermă că titlul de buric al pămîntului îi furnizează o plăcere incomparabilă mai mare decît titlul de preşedinte, îi vom satisface bănuita doleanţă numindu-l de acum înainte în cadrul istorisirii noastre exact şi edificator: buricul pămîntului.

Inainte de a depăna firul povestirii noastre trebuie să răspundem la o întrebare legitimă: în definitiv, ce e un buric al pămîntului? După cum se ştie — buric al pămîntului sau mai exact — „se crede buricul pămîntului" — e o expresie populară foarte cunoscută care biciuie oamenii ce se socot centrul pămîntului, care se cred atotştiutori şi atotvăzători. Dar expresiile, proverbele, sînt o noţiune abstractă. Există — ca să spunem aşa, deşi expresia e hazardată — un buric al pămîntului în carne şi oase. După cum aţi văzut există! In aceasta constă descoperirea noastră. Noi am găsit o expresie populară întruchipată, materializată într-un om viu, care trăieşte, are leafă şi e preşedinte de sfat.

★

A venit primăvara. Mai tîrziu — mai greu — dar a venit. Ţăranii muncitori gîndeau aşa: „Vremea-i întîrziată... să ieşim la cîmp". Totul ar fi decurs firesc, obişnuit, dacă... Dacă buricul pămîntului n-ar fi avut o altă părere. Dar acest lucru e imposibil. Buricul pămîntului tocmai de aceea e buricul pămîntului ca să aibe păreri proprii, deosebite, originale.

Plimbîndu-se încruntat şi solemn prin biroul său (ce e drept e drept: biroul nu arăta îndeajuns de elegant) buricul pămîntului cugeta:

— De ce oare să însămînţăm acum?... Zilele n-au intrat în sac. De ce n-am da drumul la o acţiune de seamă încît să plesnească de necaz toate comunele — inclusiv Craiova? Şi privind sediul sfatului i se părea acum mai sărăcăcios, mai neîncăpător ca oricînd. Ingîndurat, buricul pămîntului îşi şterse nasul cu melancolie...

— Ne trebuie un nou sediu... murmură el cu tristeţe şi hotărîre, vîrîndu-şi batista în buzunar cu un gest repezit, energic.

Marea hotărîre a fost luată! Buricul pămîntului, original, vorbăreţ şi independent cum e, a hotărît să îndrepte toate forţele — chiar acum, în aceste zile, cînd campania de însămînţări trebuie să se desfăşoare din plin, cînd timpul e atît de întîrziat şi atît de preţios — spre construirea sediului sfatului popular. Ţara arde şi buricul pămîntului se piaptănă.

Oamenii au venit la sediul sfatului, au intrat în biroul buricului pămîntului, l-au salutat respectuos, şi-au scos căciulile şi — la urmă — şi-au mărturisit necazul.

— Pămîntu-i bun... Să ieşim la cîmp...

— Nu e bun pămîntul, precizǎ implacabil, fără drept de apel buricul pămîntului.

— Ba... nu, taman acum e bun pămîntul... protestează oamenii nedumeriţi şi necăjiţi.

— Şi chiar de-ar fi bun — nu se poate... Eu sînt împotrivă... Nimeni nu iese la cîmp... Cine să construiască sediul? Cine — oamenii buni? Eu?

— Nu dumneata, ci noi, cu toţii, dar nu acum... Mai aşteptaţi o ţîră...

O! Ce sublim era buricul pămîntului în acele clipe mari şi eroice. Işi duse obosit mîna la frunte şi — după o clipă de gîndire — le spuse demn, precum vorbeşte un general viteaz soliilor veniţi cu gînduri vrăjmaşe.

— Nu aştept nici o ţîră...

Cum a zis — aşa a fost. N-a aşteptat nici o ţîră. Tuturor oamenilor li s-a cerut să lase însămînţările baltă şi să pornească la construirea sediului.

După vreo două zile Gheorghe Tudor, secretarul sfatului, dădu buzna în biroul buricului pămîntului — fapt cu totul şi cu totul ieşit din comun, deoarece în tot decursul carierei sale el intra în biroul superiorului tiptil, tiptil. Secretarul era roşu la faţă. Răsufla anevoios. Drumul şi emoţia îl osteniseră amarnic. Abia izbuti să şoptească:

— Catastrofă, tovarăşe preşedinte.

— Ce catastrofă? Răspunde...

— Ceva nemaipomenit.

— Zi, odată, secretare — îşi pierdu răbdarea buricul pămîntului.

— Au ieşit...

— Cine-a ieşit?... Unde-a ieşit?.

— Cîţiva oameni au ieşit la cîmp... Contrar dispoziţiilor dumneavoastră.

Intr-adevăr, de ce i-a fost frică n-a scăpat. Ea era: catastrofa. Teribila, înspăimîntătoarea catastrofă!

— I-ai văzut dumneata?

— Personal, tovarăşe preşedinte.

— Şi ce făceau?

— Insămînţau.

— Cum? însămînţau?

— Dai însămînţau.

— Ce însămînţau?

— Mazăre, porumb...

— Erau mulţi?

— Nu prea... Vreo 50—60...

— Răul trebuie tăiat de la rădăcină — hotărî buricul pămîntului.

— O să-l tăiem... tovarăşe preşedinte. Conform instrucţiunilor dumneavoastră vom tăia în scurt timp răul de la rădăcină.

— Iar îţi iei angajamente? — îl dojeni blînd buricul pămîntului.

— Le voi îndeplini... Voi lua măsuri energice. Gheorghe Tudor zîmbi, privind cu admiraţie şi teamă figura acum neînduplecată şi mînioasă a buricului pămîntului. Buricul pămîntului se plimba agitat şi vorbea tot agitat. Ca un vrăjitor, secretarul îi prindea imediat vorbele ce le rostea şi le însemna pe un caiet.

— Nu vreau ca acum, cînd sfatul popular are misiunea istorică de a construi un nou sediu, elemente iresponsabile să se ocupe de însămînţat mazăre, porumb şi altele. Ii punem la punct.

— Ţara arde şi baba se piaptănă... completă vesel secretarul.

— Fără proverbe — îi reteză scurt buricul pămîntului... De aceea eu hotărăsc: emitem ordine de rechiziţie. Ordine de rechiziţie. Ai notat? Şi animale şi căruţe şi oameni.

— Exact expresia dumneavoastră: ordine de rechiziţie...

— Toată lumea să vie să lucreze la construirea sediului în mod obligatoriu. Ai văzut unde am ajuns cu voluntariatul?

— Am văzut! La catastrofă...

— Deci voluntariatul stop... In mod obligatoriu acum. Nimeni n-are voie să iasă la cîmp... Toţi pînă la unul la construirea sediului...

— Da... obligatoriu... dar... dar nu-i legal... îndrăzni secretarul să murmure. Il luase gura pe dinainte şi acum nutrea speranţa că buricul pămîntului n-o să-l audă.

Buricul pămîntului ştie tot, vede tot şi aude tot.

— Cum să nu fie legal, tovarăşe secretar? Dumneata, omul legii, să vorbeşti aşa? Inţeleg... elementele iresponsabile... dar dumneata? Eu sînt legal preşedinte?

— Legal, cum să nu, cine-i mai legal ca dumneavoastră?

— Deci, tot ce fac eu tot legal e. Doar cum ar veni asta: preşedinte legal, fapte ilegale? Nu se poate, tovarăşe!

Secretarul se topi de admiraţie:

— Vai, tovarăşe preşedinte!... Ce bine gîndiţi dumneavoastră!

★

Buricul pămîntului se ţine de bazaconii. Buricul pămîntului îşi face de cap. Buricul pămîntului taie şi spînzură. Buricul pămîntului nu vrea să lase oamenii să iasă la cîmp. Şi starea însămînţărilor în comună e teribil de proastă. Din 208 hectare floarea-soarelui s-au însămînţat 14 hectare. Din 80 hectare mazăre s-au însămînţat 0,25 hectare. Din 595 hectare de porumb s-au însămînţat 166 hectare.

Şi poate că situaţia era şi mai proastă dacă nu s-ar fi găsit cîţiva oameni îndrăzneţi care au călcat dispoziţiile buricului pămîntului, dispoziţii ce interziceau ieşirea la cîmp.

Ce i se poate recomanda unui buric al pămîntului?

In primul rînd să abdice de pe tronul de buric al pămîntului şi, cuviincios, modest, să se apuce de treabă, să nu se mai creadă atotştiutor. In al doilea rînd — dacă are minte — să şi-o îndrepte de grabă spre cap. Acolo e locul ei stabilit de la începuturi, de legile firii. Căci buricul pămîntului — trebuie să ţină minte un adevăr simplu, elementar:

Buricul — fără pămînt — nu poate să trăiască...

Pămîntul — fără buric — trăieşte şi încă mai bine.

TEODOR MAZILU

A crescut preocuparea faţă de aplicarea metodei Lidia Savelieva

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, stabilind planul de măsuri economice pentru dezvoltarea economiei noastre naţionale şi ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, a subliniat că o sarcină de frunte a fiecărui muncitor este aceea de a contribui la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost al produselor.

Una din căile care pot fi folosite pentru îndeplinirea directivelor partidului şi guvernului este descoperirea şi folosirea inepuizabilelor rezerve interne ale întreprinderilor.

Principala rezervă a întreprinderilor, care asigură deplina folosire a maşinilor şi utilajului precum şi a timpului de lucru, în scopul măririi producţiei şi productivităţii muncii, o constituie înaintatele metode de lucru ale oamenilor sovietici şi iniţiativele fruntaşilor noştri în întrecerea socialistă

La sfîrşitul anului care a trecut — prin luna noiembrie — tinerii de la fabrica de încălţăminte „Simion Bărnuţiu" din Alba-Iulia, au aflat despre o nouă metodă de muncă — controlul pe fiecare fază de operaţie — iniţiată de comsomolista Lidia Savelieva, şi au aplicat-o.

La cîteva zile după ce ziarele au răspîndit vestea că metoda a fost aplicată la fabrica „Simion Bărnuţiu", la fabrica de încălţăminte „Ianoş Herbac" din Cluj, a avut loc un miting. Prea multe lucruri nu s-au spus atunci. S-a vorbit despre faptul că numărul refacerilor este prea mare, s-a explicat în ce constă metoda comsomolistei Lidia Savelieva şi s-a arătat ce însemnătate are aplicarea ei pentru întreaga fabrică. Şi astfel, tinerii de la fabrica de încălţăminte „Ianoş Herbac" din Cluj, s-au hotărît să aplice această nouă metodă, pentru a da produse mai multe şi de calitate superioară, aşa cum cer oamenii muncii.

In acelaşi timp, în planul de muncă al Comitetului orăşenesc U.T.M. Cluj a fost prevăzută ca una din sarcinile principale sprijinirea şi îndrumarea comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M pentru aplicarea acestei preţioase metode. In scurt timp metoda comsomolistei Lidia Savelieva a fost aplicată şi de muncitorii de la „Victoria pielărie"; „Victoria confecţii"; „Victoria tricotaje".

Antrenarea tineretului în cunoaşterea şi aplicarea înaintatelor metode de lucru, este prevăzută la loc de cinste şi în planul de muncă al Comitetului regional U.T.M. Cluj.

In deosebi, în ultima perioadă preocuparea biroului regional U.T.M. faţă de această importantă problemă a crescut.

Nu de mult timp, în cadrul unei şedinţe, membrii biroului comitetului regional U.T.M. au analizat felul cum s-a introdus şi s-a extins metoda comsomolistei Lidia Savelieva, la fabrica de încălţăminte „Ianoş Herbac".

La şedinţă au participat şi secretarii comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. din cele 3 fabrici, unde se aplică metoda controlului pe fiecare fază de operaţie.

Raportul şi coraportul prezentate în şedinţă au scos în evidenţă multe şi frumoase succese obţinute de utemişti şi tinerii care aplică această metodă, precum şi lipsurile care încă mai dăinuie.

Astfel a fost subliniat, ca unul din cele mai mari succese, faptul că începînd din luna ianuarie a acestui an, marea majoritate a muncitorilor fabricii de încălţăminte „Ianoş Herbac" aplică metoda comsomolistei Lidia Savelieva şi că acest lucru a făcut să scadă simţitor numărul refacerilor şi să crească calitatea produselor, la secţia tineretului cu 3,05 la sută, iar la secţia lux cu 3 la sută.

In mod deosebit a fost subliniat şi faptul că mulţi tineri care în trecut executau operaţiile în mod mecanic, lucrează astăzi cu spirit de răspundere, şi nu le este indiferent dacă tovarăşul din dreapta sau stînga sa nu dă lucru de bună calitate. Printre aceşti tineri se află Pop Ioan, Buş Gavril care înapoiază pantofii cu defecte, şi care de mult timp n-au primit nimic la refăcut. Şi asemenea tineri există şi în secţia lux, Ago, G. V. etc.

La şedinţa biroului regional s-a relevat de asemenea ca succese obţinute, datorită aplicării metodei comsomolistei Lidia Savelieva, faptul că muncitorii de la fabrica „Flacăra confecţii", au redus cu 40 la sută numărul refacerilor, iar muncitorii din secţia tălpuit, a fabricii „Confecţia pielărie" au îmbunătăţit calitatea cu 2 la sută.

Cu toate succesele obţinute de muncitori, au existat o seamă de lipsuri care au împiedicat realizarea unor succese şi mai mari. Despre aceste lipsuri raportul şi coraportul nu au vorbit prea mult. Despre ele au vorbit însă participanţii la şedinţă, care au criticat atitudinea membrilor comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la fabrica „Ianoş Herbac" şi mai cu seamă pe tovarăşul Ioan Lorincz — secretarul — care în urma succeselor obţinute s-au culcat pe laurii victoriei.

Membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. — în frunte cu tovarăşul Lorincz — nu au studiat materialele care au apărut în legătură cu această metodă, iar pe cele care vorbeau despre experienţă nu le-au afişat în secţiile în care metoda se aplică. Ei nu au dus o muncă de antrenare a tineretului în această privinţă. Există tendinţa — chiar la secretarul organizaţiei de bază U.T.M. ca tinerii care nu aplică această metodă să fie discutaţi în adunări generale — lucru complet greşit. Comitetul U.T.M. trebuie să desfăşoare o muncă politică de antrenare a tinerilor în aplicarea metodelor sovietice, explicîndu-le că aceasta duce nu numai la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, dar şi la îmbunătăţirea calităţii produselor.

Tovarăşii care au luat cuvîntul la discuţii au criticat pe membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. pentru inexistenţa unei agitaţii vizuale.

Nu există panouri explicative a acestei metode, iar la gazeta de perete nu se scrie prea mult de tinerii care au obţinut succese de seamă. Muncitorii din fabrică nu cunosc că Velva Iacob, care lucrează la maşina dopel economiseşte zilnic aţă şi nici faptul că Balaş Gheorghe a economisit într-un trimestru 300 metri de ramă.

Au fost de asemenea aspru criticaţi membrii comitetului orăşenesc U.T.M. Cluj care au slăbit controlul şi îndrumarea şi care n-au luat măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor semnalate.

Fireşte că dacă au existat atît de multe lipsuri în această problemă, biroul comitetului regional U.T.M. îşi are partea sa de vină, şi în special tovarăşul Pop Grigore, care răspundea în acea perioadă de problemele secţiei muncitoreşti, şi care a dat mai mult indicaţii din birou, fără să cunoască situaţia pe teren.

Insăşi această şedinţă a fost organizată mult prea tîrziu — la aproape 6 luni de la aplicarea metodei.

Şi tovarăşii din biroul comitetului regional U.T.M. s-au mulţumit de roadele obţinute şi s-au autoliniştit şi mulţi activişti n-au fost ajutaţi să cunoască îndeaproape această metodă.

In cea mai mare măsură şedinţa şi-a atins scopul. Ea ar fi fost însă mult mai fructuoasă dacă biroul comitetului regional ar fi invitat la şedinţă şi pe directorii de întreprinderi.

In şedinţă a fost prezentat un plan de hotărîri. El cuprinde organizarea de consfătuiri cu tinerii care aplică metoda, intensificarea muncii de agitaţie etc.

Un lucru nu trebuie însă să-l uite tovarăşii din comitetul regional şi orăşenesc Cluj controlul. Dacă nu vor merge să stea de vorbă cu tinerii, să-i vadă cum lucrează, dacă nu vor îndruma concret munca organizaţiei de bază U.T.M., nu vor reuşi să lichideze lipsurile care au reieşit în această şedinţă.

Analizarea problemelor de producţie în şedinţe de birou este un început bun şi el trebuie continuat. Inlocuind munca superficială cu munca activă, vie, comitetul regional U.T.M. Cluj va reuşi să mobilizeze întregul tineret în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan

LIDIA IVANCO

Să aplicăm metode înaintate pentru o recoltă sporită de porumb

* * *

De vorbă cu preşedintele colectivei

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

Tovarăşul Toth Ştefan, preşedintele gospodăriei colective „Oleg Coşevoi" din comuna Deta, mă cercetă mai întîi atent, apoi îmi răspunse:

— Nu am făcut marcarea terenului, dacă-ţi spun.

— Bine, dar atunci n-aţi pus porumbul în cuiburi aşezate în pătrat?

— Ba da, ascultă. Prima dată o să-ţi povestesc cum am pregătit terenul, te interesează şi aceasta, ştiu eu. Inainte de toate l-am dezmiriştit, imediat după seceriş. In toamnă tractoriştii de la S.M.T. Deta ne-au făcut arături zdravene la 25—27 centimetri. Odată cu arătura adîncă am îngropat şi bălegarul. In timpul iernii zăpada a căzut din belşug aşa că pămîntul nostru a strîns apă suficientă. In primăvară, îndată ce pămîntul s-a zvîntat şi a început să prindă scoarţă, l-am grăpat, ca să înlăturăm evaporarea apei din pămînt şi să distrugem buruiana. Cu cîteva zile înainte de însămînţări harnicii tractorişti de la S.M.T. Deta au trecut cu polidiscul peste cele 44 hectare planificate pentru a se însămînţa cu porumb.

In felul acesta noi am pregătit pămîntul pentru însămînţări afînîndu-l. Ei, şi după ce l-am grăpat am trecut la însămînţarea porumbului.

— Bine, dar cum l-aţi pus în cuiburi aşezate în pătrat dacă spuneţi că n-aţi făcut marcarea terenului?

— Ai răbdare o leacă doar că despre aceasta vreau să-ţi povestesc acum, tovarăşe. Nu am făcut marcarea terenului numai datorită isteţului nostru fierar, Mac Beila. Este un om bătrîn, foarte de treabă. Nimeni nu-l întrece în meseria sa. Noi avem maşini de semănat porumbul. Dar cu acestea nu se putea însămînţa porumbul decît în rînduri drepte căci aruncă sămînţa continuu şi nu la 70 cm. cum am fi vrut. Ei, şi fierarul nostru a aranjat tuburile la distanţe de 70 cm. Mai greu i-a fost fierarului nostru să aranjeze maşina ca să arunce cîte 2—3 boabe la 70 cm. distanţă. Dar s-a descurcat omul ce-i drept pînă la urmă. A construit un dispozitiv care se declanşează automat la o distanţă de 70 cm. şi lasă în pămînt cele 2 pînă la 3 boabe. Apoi cele două plăcuţe de la tuburile care au dat drumul la boabe sînt trase la loc de un arc şi se deschid din nou la distanţa de 70 cm. cînd trebuie să lase din nou boabele. Iată de ce nu am făcut marcarea terenurilor, îmi povesteşte cu entuziasm tovarăşul preşedinte.

Cu ajutorul acestor două maşini aranjate de fierarul gospodăriei noastre, noi am însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat 24 de hectare porumb. Cu aceste 2 maşini, alături de ceilalţi colectivişti mai în vîrstă au lucrat utemistul Fridman Martin, tînărul colectivist Holas Iosif. Trebuie să ştii tovarăşe că aceşti doi tineri au lucrat acolo unde a fost mai greu. Ei, nu este uşor să fii la „cîrma" acestor maşini, aci trebuie să fii cu ochii în patru, ca maşina să meargă drept căci de nu, rîndurile ies strîmbe.

Experienţa

Comuna Băleşti se găseşte la cîţiva kilometri de oraşul Tîrgu Jiu. Ca şi în celelalte comune din jur, ţăranii muncitori de aci au luptat ani de-a rîndul să smulgă din sărăcia pămîntului de munte — roşu şi pietros — cît mai multe bucate. In anii cînd norii s-au arătat darnici şi au slobozit la vreme ploaia peste tarlalele însămînţate cu porumb, mulţi au cules cîte 700—800 kg. boabe la hectar. Asta se chema că anul a fost bogat. In anii cu multă arşiţă însă, pămîntul se bătătorea la rădăcina porumbului, îi îngălbenea frunzele înainte de vreme şi rodul era tare sărac. Aşa s-a făcut că, în această comună, oamenii în afară de agricultură, se ocupă şi cu creşterea animalelor sau cu căruşia.

Mălăescu I. G. Ion se numără printre aceia care nu prea au mult pămînt. Pe atîta cît are cultivă în fiecare an grîu, cartofi, fasole dar mai ales porumb, fiindcă în comunele de munte porumbul e tare căutat în vreme de iarnă.

A venit de multe ori Mălăescu Ion la agentul agricol şi l-a întrebat dacă e drept că în alte comune — tot dintre cele de munte — au recoltat unii de pe un hectar 1.000 kg. de boabe. Agentul i-a vorbit despre felul în care trebuie muncit pămîntul, despre felul cum trebuie bălegărit, despre polenizarea suplimentară şi despre multe altele care fac să sporească producţia de porumb la hectar. A zîmbit abătut Mălăescu şi i-a spus:

— Şi moşul şi tata au muncit cu cazna şi nu au dovedit să învingă sărăcia pămîntului. Aşa e la noi. Prin satele Banatului — e altă socoteală!

In altă zi agentul agricol, pentru a-l înlătura temerile, a venit la el şi i-a citit dintr-o carte despre felul cum se munceşte pămîntul după ştiinţă. Ceva mai mult, i-a dăruit lui cartea aceea — să o mai răsfoiască din cînd în cînd. Şi a răsfoit Mălăescu I. G. Ion cartea, mai ales în vreme de iarnă, cînd vedea că porumbul din pătul este pe terminate.

Anul trecut, în primăvară, ce să vezi. Mălăescu I. G. Ion a ieşit primul cu plugul pe cîmp. A brăzdat pămîntul, dar nu tot. Numai 25 de ari pe care îi bălegărise în toamnă şi pe care hotărîse să facă experienţa. Se hotărîse omul să muncească 25 de ari după carte. Restul, tot aşa cum îl muncise cu ani şi ani în urmă. Poate că nu s-ar fi hotărît la aceasta dacă Gheorghi Nicolae, Sarapatin Gr. Ioan şi Păducel Nicolae, cu care citise cartea dăruită de agronom şi cu care se sfătuise, nu ar fi hotărît şi ei să facă experienţă pe cîte 25 de ari fiecare.

Cînd a ieşit Mălăescu Ion cu plugul la cîmp, au ieşit şi ei. Au însămînţat porumbul înaintea celorlalţi oameni din sat, pe locurile unde făceau experienţa. Cînd a început să se ramifice trei sau patru foi la porumb, au trecut cu praşitoarea printre rînduri, dar nu au făcut şanţuri, fiindcă în carte scria să nu se facă. Prin şanţuri se putea pierde apa din pămînt. La cele trei praşile au tăiat cu temeinicie buruienile şi nu au muşuroit pămîntul la rădăcina porumbului. Mulţi priveau cu interes experienţa celor patru ţărani muncitori din Băleşti şi se întrebau care va fi rodul. Au privit însă şi mai mulţi, cînd porumbul a început să se arate înalt, puternic şi promiţător de rod bogat. Cînd Mălăescu I. G. Ion şi ceilalţi au început să culeagă polenul din spicul porumbului şi să-l scuture pe mătasea ştiuleţilor, au spus unii că, aci, s-a mîntuit cu experienţa.

Dar în ciuda lor, porumbul a crescut înalt şi ştiuleţii au legat rod. Dacă ar fi ştiut acest lucru Mălăescu Ion, Gheorghi Nicolae, Sarapatin Gr. Ion şi Păducel Nicolae, ar fi făcut experienţa pe întregul teren ce-l aveau de însămînţat cu porumb.

Cînd a fost la strînsul recoltei, s-a văzut că nimeni din sat nu a reuşit să obţină mai mult de 800 kg. la hectar. Lăsam însă la o parte loturile de cîte 25 de ari pe care s-au făcut experienţele.

S-au strîns într-o zi la sfatul popular din Băleşti, Mălăescu I. G. Ion, Gheorghi Nicolae, Sarapatin Gr. Ion şi Păducel Nicolae. Fiecare a spus cît a cules de pe cei 25 de ari şi un referent le-a făcut socoteala. Calculat la un hectar, Mălăescu I. G. Ion a recoltat 1600 kg. porumb, Gheorghi Nicolae — 1560 kg., Sarapatin Gr. Ion — 1600 kg. şi Păducel Nicolae tot 1600 kg.

Cînd s-a pomenit aşa ceva la Băleşti? Nici odată! Şi iată că, de acum înainte, o să se pomenească. Oamenii sînt hotărîţi să se războiască cu zgîrcenia pămîntului. Experienţa celor patru ţărani muncitori le-a dovedit că se poate.

In comunele de munte, zăpada se topeşte mai tîrziu. Anul acesta, s-a topit şi mai tîrziu, fiindcă a fost iarnă grea şi tîrzie. Cei din Băleşti au încercat puterea de germinaţie a porumbului, şi-au ales sămînţa, au pregătit uneltele şi sînt gata de a începe însămînţările, de a munci aşa cum scrie la carte.

Ce, numai Mălăescu Ion, Sarapatin Ion, Gheorghi Nicolae şi Păducel Nicolae să obţină 1600 kg. de porumb la hectar?

LUCIAN ZATTI

*

Semăn porumbul în cuiburi aşezate în pătrat

La noi în comună s-au ţinut la căminul cultural multe conferinţe de către agronomi şi tehnicieni veniţi de la raion sau S.M.T., despre felul cum am putea să muncim pămîntul mai bine, după metode noi, ca să obţinem recolte bogate la hectar.

Intr-o conferinţă pe care ne-a ţinut-o nu de mult un agronom, ni s-a vorbit şi ni s-a arătat apoi practic cum se poate semăna porumbul în cuiburi aşezate în pătrat, metodă care uşurează mult munca omului pentru întreţinerea culturii şi sporeşte recolta la hectar.

Am citit în ziare şi în Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din această primăvară că datorită aplicării acestei metode, unii ţărani muncitori au obţinut recolte mari de porumb la hectar.

E drept că la început, cînd am auzit de la agronomi şi apoi am citit în ziare că unii cultivatori de porumb au scos de pe un hectar 4.000—5.000 kg. de porumb şi chiar mai mult, nu mi-a venit de fel să cred şi-mi puneam mereu întrebarea: Dar ce fel de pămînt o fi acela? Cum l-o fi muncit? Nu se poate cu nici un chip să scoată atîtea bucate la hectar... 5.000 de kilograme!... Asta-i recoltă, nu jucărie...

Răspunsul la aceste întrebări mi l-a dat un agronom, cînd a venit la noi în comună şi ziarele pe care am început să le citesc: am aflat că asemenea roade se pot obţine dacă ai făcut lucrările după carte: pămîntul gunoit şi arat adînc toamna, ştiuleţii de sămînţă aleşi încă din iarnă, grăpatul primăvara imediat ce pămîntul s-a zvîntat ca să ţină umezeală, semănatul în cuiburi aşezate în pătrat, praşilul de patru ori, polenizarea artificială, curăţitul de tăciune, tot lucrări pe care eu nu le-am făcut pînă în acest an.

Apoi, dacă aşa l-au muncit, nu mă mai miră de fel dacă au scos atîtea kilograme la hectar.

Poate că şi eu aş fi aplicat din toate astea cîte ceva în anii trecuţi, dacă le-aş fi ştiut şi cu siguranţă că jumătatea mea de hectar pe care am cultivat-o cu porumb, mi-ar fi dat mai mult de 1.200 kilograme cît am scos de pe ea.

Acum însă, fiindcă am învăţat toate astea de la agronomi, începînd din această primăvară, am să aplic cît mai mult din sfaturile specialiştilor, atît la porumb, cît şi la restul culturilor mele.

Imi voi semăna porumbul în cuiburi aşezate în pătrat: pentru aceasta mi-am şi făcut un marcator.

Aplicarea acestei metode îmi va uşura foarte mult munca de praşilă, iar porumbul se va dezvolta bine şi sînt sigur că voi obţine şi o recoltă mai sporită de porumb, faţă de anii trecuţi.

Semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat este numai una din metodele pe care le voi folosi la cultivarea porumbului în acest an; alături de ea, voi aplica şi altele, mai ales la întreţinerea porumbului.

MUNTEANU HARALAMBIE

ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Fileşti,
regiunea Galaţi

Prin munca de cercetare ştiinţifică studenţii îşi ridică necontenit nivelul pregătirii profesionale, îmbinînd cunoştinţele căpătate la curs cu cercetările practice făcute pe teren.

In fotografie: un grup de studenţi de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti în timpul orelor de curs în una din serele institutului.

Pe marginea scrisorilor sosite la redacţie

Elevii în sprijinul agriculturii

Dezvoltarea agriculturii şi sporirea producţiei la hectar a devenit o cauză a întregului nostru popor şi în spre ea se îndreaptă cele mai mari forţe.

Pionierii şi şcolarii au înţeles că şi ajutorul pe care îl pot da ei agriculturii aduce însemnate foloase, contribuie la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii. In multe sate şi oraşe elevii şi pionierii sînt acum şi nişte mici agricultori. Terenurile de pe lîngă şcoli şi internate, diferite loturi de pămînt de pe la marginile oraşelor, satelor, sînt împînzite de elevii care cu mîini harnice lucrează pămîntul. Creşterea şi buna îngrijire a animalelor domestice a devenit de asemenea o preocupare permanentă a pionierilor şi şcolarilor.

Pe aceste teme ne sosesc la redacţie zeci de scrisori interesante.

Tovarăşul **Ion Cordoş** ne scrie că elevii şcolii medii tehnice horticole din Turda lucrează intens pentru a contribui şi ei la realizarea hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii într-un timp scurt. Ei muncesc cu multă dragoste îndeplinindu-şi conştiincios sarcinile; îşi însuşesc şi aplică înaintatele metode ale fruntaşilor din diferitele sectoare agricole — scrie în continuare tovarăşul Cordoş. Şi rezultatele nu întîrzie să se arate. Zăpada mai stăruia pe alocuri cînd din curtea şcolii şi-a luat drumul spre cantina uzinelor „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii primul transport de salată proaspătă, iar puţin timp după aceea au fost valorificaţi pe piaţa oraşului, prin „Aprozar", castraveţi proaspeţi. Suprafaţa destinată pentru cele 33 de răsadniţe este toată zisa plină de elevi. Sub îndrumarea pricepută a profesorilor, ei lucrează de zor. Pînă la 16 martie ei au terminat de semănat varza de vară, [illegible] timpurie, vinetele, ardeii graşi şi gogoşarii, culturi care se plantează în prima perioadă a primăverii.

Ca elevii şcolii horticole din Turda sînt mulţi elevi în şcolile patriei noastre. Tovarăşul **Vasile Gheorghe** de la şcoala medie tehnică agricolă din Miciu spune în corespondenţa pe care ne-o adresează că elevii şcolii sale, pentru a da şi ei o mînă de ajutor la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, au efectuat pregătirea solului şi apoi lucrările de însămînţări în cele mai bune condiţiuni. „Elevii au muncit cu multă tragere de inimă — ne spune el. Şi un exemplu demn de urmat în efectuarea acestor lucrări l-a constituit echipa de deservire a maşinii de semănat, compusă din utemistele Aneta Biter, Valeria Braiu, Viorica Dumitraşcu şi Aurelia Răican, care şi-a îndeplinit prima normele de însămînţări".

Dar fiind hărnicia ce-i caracterizează, nu-i putem lăsa deoparte fără să vorbim despre ei nici pe elevii şcolii agricole din Roman. Iată ce ne scrie elevul **Faranana Leon** despre colegii săi: „Elevii anului III A sînt care de care mai harnici. De curînd ei au plantat o mulţime de butaşi de sfeclă de zahăr pentru sămînţă, au sădit arpagic şi au efectuat tăieri în livadă. Pe terenul destinat pentru butaşi, cu o zi înainte s-a făcut marcarea spre a se putea planta în cuiburi dispuse în pătrat. Operaţiunea s-a făcut cu ajutorul plantatoarelor, pe un teren in care fusese ţelină şi pe care în prealabil s-a presărat superfosfat. La această lucrare elevul Corneliu Niţă a depăşit norma cu 600 m.p., adică cu 25 la sută, iar Gh. Melariţei cu 20 la sută. De asemenea, la această şcoală e de evidenţiat felul cum au lucrat elevii la săditul arpagicului. Astfel elevul C. Ilaş a plantat cu 50 la sută mai mult arpagic faţă de norma fixată. In felul acesta, încheie corespondentul, elevii anului III A au sprijinit campania de însămînţări, au ajutat la creşterea producţiei la hectar".

Despre asemenea realizări în sprijinirea agriculturii ne scriu şi alţi elevi, ca de pildă **Vasile Bulichi** de la Şcoala medie tehnică viticolă din Huşi, care arată că elevii şcolii sale au fost exemplu pentru podgorenii din oraşul Huşi, muncind intens la aplicarea agrominimului în viticultură. S-au evidenţiat în această privinţă în deosebi elevii anului III care au depăşit zilnic norma.

Pomicultura este o ramură importantă a agriculturii. Ea asigură populaţiei fructe gustoase, bogate în substanţe hrănitoare.

Elevul **Vasile Dobrinoiu** de la Şcoala medie tehnică de cooperaţie din Blaj ne scrie că colegii săi au dat un ajutor important la scoaterea puieţilor de pomi fructiferi de pe terenul pepinierei Ciufud, reuşind să scoată în numai două ore, 9.000 de puieţi care urmează să fie sădiţi, iar corespondentul voluntar **Ioan Mătăsaru** ne încunoştinţează că elevii Şcolii medii tehnice de mecanizare a agriculturii din Bacău, au sădit cîteva sute de puieţi pe marginea şoselei ce străbate oraşul.

*

C.C. al U.T.M. a iniţiat de curînd, de comun acord cu ministerele agriculturii şi învăţămîntului, organizarea „concursului tinerilor grădinari şi pomicultori" pentru pionieri şi şcolari, urmărind antrenarea unui număr cît mai mare de copii la cultivarea legumelor şi zarzavaturilor şi creşterea pomilor fructiferi. Ţinerea acestui concurs a fost primit de către instructorii de pionieri ca un ajutor în munca lor şi mulţi dintre ei au pornit de îndată la acţiune.

Astfel instructorii din raionul Mihăileşti, regiunea Bucureşti — ne scrie **Ion Savu**, activist al comitetului raional U.T.M. Mihăileşti — după ce au luat cunoştinţă despre concurs au şi luat măsuri ca pionierii să ia parte la el. Astfel, pionierii din acest raion, în urma unei convorbiri cu instructoarea superioară Niţa Vasilica au hotărît să planteze 2000 de puieţi.

Instructorul superior al unităţii Dărăşti, din acelaşi raion, ne scrie chiar el despre măsurile luate pentru asigurarea succesului la concurs în unitatea sa. El scrie: „Pionierii au primit cu mare bucurie vestea ţinerii concursului. Ei s-au înscris să lucreze în ramura de activitate care le place mai mult: unii se vor ocupa de colţul viu, alţii de cultura pomilor şi a viţei de vie, sau de cultura legumelor, iar o altă parte de cultura cerealelor, a florilor sau a plantelor medicinale. Pentru tinerii crescători de animale, noi am luat sub îngrijire de la G.A.C. „1907" din satul Dumitra, 42 iepuri de rasă belgiană. Pionierii îi vor îngriji şi în acelaşi timp, sub supravegherea crescătorului Tănase Ganciu de la gospodărie, vor urmări îndeaproape felul cum se dezvoltă şi se înmulţesc iepurii".

Asemenea exemple despre felul cum sprijină pionierii şi şcolarii, dezvoltarea agriculturii, se mai pot da multe. Ele însă nu trebuie să ne mulţumească. Constituie o datorie pentru fiecare comitet regional, raional sau orăşenesc, pentru fiecare şcoală, de a lua măsuri ca de acum înainte toţi elevii, atît cei mari cît şi cei mici, să ajute — după puterile lor — la sporirea bunurilor agro-alimentare în ţara noastră.

Şedinţa plenară a C.C.S.

In ziua de 23 aprilie a.c. a avut loc şedinţa plenară a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Plenara a dezbătut pe larg referatul prezentat de tovarăşul Stelian Moraru, preşedintele C.C.S., cu privire la sarcinile sindicatelor în vederea realizării planului de stat şi încheierea contractelor colective pe anul 1954.

Plenara a subliniat că sarcina principală a organizaţiilor sindicale în momentul de faţă este dezvoltarea întrecerii socialiste a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor pentru îndeplinirea planului de stat pe anul 1954 la toţi indicii, condiţie de bază pentru ridicarea nivelului de trai, material şi cultural al oamenilor muncii. Obiectivele centrale ale întrecerii socialiste pentru îndeplinirea planului trebuie să fie mărirea producţiei şi creşterea productivităţii muncii, folosirea deplină a utilajului şi a timpului de lucru, reducerea preţului de cost, realizarea, pe toate căile, de economii complexe şi îmbunătăţirea calităţii produselor.

Pentru a aduce o contribuţie cît mai mare la obţinerea unei recolte bogate în acest an, organizaţiile sindicale ale muncitorilor agricoli, vor trebui să mobilizeze pe tractorişti, mecanizatori şi pe tehnicienii agricoli în întrecerea socialistă, pentru folosirea din plin a maşinilor şi uneltelor, pentru executarea lucrărilor de bună calitate, pentru aplicarea regulilor agrotehnice avansate.

Plenara a mai ascultat raportul prezidiului prezentat de tovarăşa Liuba Chişinevschi, secretar al C.C.S., asupra executării bugetului mişcării sindicale şi a asigurărilor sociale de stat pe anul 1953 şi asupra proiectului de buget al mişcării sindicale şi al asigurărilor sociale de stat pe anul 1954.

Tovarăşa Viorica Moisescu a prezentat un referat al comisiei de revizie, scoţînd în evidenţă unele deficienţe în activitatea financiară a sindicatelor.

Plenara a aprobat bugetul mişcării sindicale şi bugetul asigurărilor sociale pe anul 1954 şi a adoptat totodată o hotărîre cu privire la îmbunătăţirea muncii financiare şi de asigurări sociale a sindicatelor.

In continuarea plenarei, tovarăşul Mihail Mujic, secretar al C.C.S., a informat plenara despre unele măsuri organizatorice luate de prezidiul C.C.S., privind schema organelor sindicale.

Plenara C.C.S. şi-a exprimat încrederea deplină că organizaţiile sindicale îmbunătăţindu-şi activitatea, vor strînge şi mai puternic rîndurile oamenilor muncii în jurul partidului şi al comitetului său central, luptînd sub conducerea partidului pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, privind dezvoltarea economiei naţionale, în vederea îmbunătăţirii condiţiilor de trai ale celor ce muncesc.

(Agerpres)

Superioritatea marii agriculturi socialiste

Scopul fundamental al politicii Guvernului Sovietic şi al P.C.U.S., este asigurarea ridicării continue a bunăstării materiale şi culturale a muncitorilor, colhoznicilor, intelectualităţii, a tuturor oamenilor sovietici.

Pentru atingerea acestui scop sînt concentrate astăzi toate forţele Statului Sovietic. Hotărîrile C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." şi „Cu privire la sporirea continuă a producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite", sînt dovezi grăitoare ale preocupării P.C.U.S. pentru asigurarea unui belşug de produse alimentare destinate populaţiei oraşelor şi satelor.

Aceste Hotărîri aprofundează problemele fundamentale în legătură cu viitoarea dezvoltare a agriculturii U.R.S.S. şi arată căile creşterii vertiginoase a tuturor ramurilor agriculturii, ale sporirii considerabile a producţiei agricole.

I.

In urma victoriei orînduirii colhoznice, agricultura sovietică a dobîndit imense posibilităţi de dezvoltare rapidă. Alegînd calea colhozurilor, ţărănimea muncitoare din U.R.S.S. s-a transformat în ţărănime colhoznică, cea mai înaintată ţărănime din lume.

In condiţiile fărîmiţării agriculturii, în condiţiile menţinerii micii producţii de mărfuri în agricultură, nu poate interveni o cotitură radicală în ceea ce priveşte ridicarea nivelului de trai al ţărănimii muncitoare. Cu toate că ţărănimea muncitoare are posibilitatea — în condiţiile trecerii de la capitalism la socialism — să folosească maşinile agricole ale statului şi să aplice metode de muncă înaintate, ea nu poate totuşi obţine realizări într-o măsură asemănătoare cu cele ce se pot obţine în marea gospodărie agricolă socialistă.

Singura cale pentru dezvoltarea continuă a agriculturii şi asigurarea bunăstării ţărănimii muncitoare este trecerea la marea gospodărie agricolă socialistă, în stare să folosească pe scară întinsă tractoare, combine şi alte maşini agricole complexe şi să sporească producţia agricolă pe baza folosirii rezultatelor celei mai înaintate ştiinţe. Politica de colectivizare iniţiată şi dusă pînă la capăt de P.C.U.S. a asigurat victoria marii agriculturi socialiste în Uniunea Sovietică şi rapida dezvoltare a forţelor de producţie în agricultură.

Odată cu apariţia orînduirii colhoznice s-a schimbat şi tehnica agriculturii. Succese deosebite au fost obţinute în înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice noi, moderne, ceea ce a permis mecanizarea completă a multor categorii de munci, uşurarea muncii ţărănimii colhoznice şi ridicarea productivităţii ei. Lucrînd cu mijloace mecanizate, folosind pămînturile socotite înainte neproductive, introducînd metodele agrotehnice cele mai înaintate ţărănimea colhoznică a putut spori an de an producţia de cereale la hectar.

In timpul Marelui Război de Apărare a Patriei, orînduirea colhoznică a învins imensele greutăţi provocate de război, a asigurat aprovizionarea frontului şi populaţiei cu alimente, dovedind superioritatea sa hotărîtoare asupra oricărei producţii agricole bazate pe proprietatea particulară.

Pe măsura dezvoltării colhozurilor a crescut avuţia obştească a colhozurilor, membrii lor primind venituri în bani şi în natură din ce în ce mai mari. Veniturile reale ale colhoznicilor depăşesc în prezent de cîteva ori nivelul veniturilor ţărănimii muncitoare dinainte de revoluţie.

Cu totul opusă este situaţia agriculturii capitaliste care oglindeşte ruină şi descompunere, sărăcia masei de mici agricultori şi, în acelaşi timp, creşterea profiturilor marilor monopoluri.

In ţările capitaliste mijloacele tehnice moderne sînt concentrate în mîinile unui grup restrîns de fermieri capitalişti în timp ce în gospodăriile aparţinînd majorităţii covîrşitoare a ţăranilor muncitori predomină munca manuală. In timp ce veniturile fermierilor scad vertiginos, cheltuielile de producţie agricole sînt în creştere. Pentru aceeaşi marfă, fermierii din statul Georgia (S.U.A.) trebuie să plătească de 4 ori mai mult ca acum 2 ani. 908.000 familii de mici fermieri americani realizează un venit de 8 ori mai mic decît minimul întreţinerii lor. Agricultura din ţările capitaliste, atît mica producţie de mărfuri, cît şi marea producţie capitalistă, se dovedeşte a fi într-un total declin atît în ceea ce priveşte posibilitatea creşterii producţiei agricole, cît şi asigurarea unui trai civilizat muncitorilor din agricultură. Marea superioritate a agriculturii socialiste asupra celei capitaliste iese şi mai puternic în evidenţă prin recentele măsuri luate de P.C.U.S. şi guvernul sovietic în vederea asigurării unui ritm vertiginos de dezvoltare a agriculturii U.R.S.S. Numai agricultura socialistă, cea mai înaintată din lume, care se sprijină pe proprietatea colhoznică şi foloseşte cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii îşi poate propune un asemenea ritm de dezvoltare.

II.

Sub conducerea P.C.U.S. poporul sovietic a creat o industrie grea, puternică, şi o agricultură mecanizată, cea mai înaintată din lume.

Colhozurile şi sovhozurile din U.R.S.S. au cunoscut o serioasă dezvoltare şi s-au consolidat definitiv. In anii de după război au crescut cu mult suprafeţele însămînţate, a sporit producţia la hectar a principalelor culturi agricole. A crescut numărul maeştrilor sovietici ai recoltelor bogate.

Partidul Comunist consideră totuşi că agricultura sovietică, care a cunoscut mari succese în dezvoltarea sa, a rămas în urmă faţă de ritmul puternic al dezvoltării industriei şi faţă de cerinţele crescînde ale populaţiei în ceea ce priveşte articolele de consum.

Posibilităţile agriculturii socialiste — cea mai înaintată din lume — sînt uriaşe şi ele pot satisface la maximum cerinţele mereu crescînde ale poporului sovietic.

Aşa cum a arătat plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. rămînerea în urmă a unor ramuri importante din agricultură, se datoreşte mai multor cauze. O cauză obiectivă, este faptul că Partidul Comunist s-a orientat în mod consecvent în primul rînd spre dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele ca o condiţie necesară pentru dezvoltarea cu succes a întregii economii naţionale; pentru îndeplinirea acestei sarcini au fost îndreptate principalele forţe ale statului sovietic. Nu a existat astfel posibilitatea de a se asigura dezvoltarea simultană în ritm rapid, atît a industriei grele cît şi a agriculturii şi industriei uşoare. Pentru aceasta trebuiau create condiţiile necesare. Azi, cînd există o industrie grea puternică şi cu un înalt nivel tehnic şi cînd orînduirea colhoznică s-a întărit considerabil, există toate condiţiile pentru a asigura pe această bază un avînt vertiginos al tuturor ramurilor agriculturii.

Alte cauze ale rămînerii în urmă a unor ramuri din agricultură constă în lipsurile din conducerea agriculturii. A fost încălcat principiul cointeresării materiale a colhoznicilor, n-a fost folosită în mod satisfăcător tehnica înaintată.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic consideră că cea mai arzătoare şi mai importantă sarcină a economiei naţionale a U.R.S.S. în etapa actuală este ca, dezvoltînd şi în viitor pe toate căile industria grea, temelia dezvoltării întregii economii naţionale, să obţină un avînt vertiginos al tuturor ramurilor agriculturii şi în decurs de 2—3 ani, să fie ridicat considerabil nivelul asigurării cu mărfuri alimentare a întregii populaţii a U.R.S.S. şi totodată, să se asigure masei ţărănimii colhoznice un nivel mai înalt de bunăstare materială.

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a stabilit ca o sarcină de cea mai mare urgenţă a agriculturii U.R.S.S. dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească, sporirea producţiei de cartofi şi legume, îmbunătăţirea muncii staţiunilor de maşini şi tractoare.

In anii de după război colhozurile şi sovhozurile din U.R.S.S. au recuperat în scurt timp, grelele pierderi suferite în anii războiului în sectorul creşterii animalelor. Din iulie 1945 pînă în iulie 1953 numărul vitelor cornute mari din U.R.S.S. a crescut cu 11,3 milioane, al ovinelor şi caprelor cu 53,9 milioane, al porcilor cu 25,1 milioane şi al cailor cu 6,2 milioane. Ţinînd însă seamă că există posibilitatea ca numărul de vite să crească într-un ritm şi mai rapid decît pînă acum, statul sovietic a luat o serie de măsuri în acest domeniu.

Bazîndu-se pe marile posibilităţi ale agriculturii socialiste P.C.U.S. şi Guvernul Sovietic au trasat sarcina dezvoltării considerabile a producţiei de cartofi, legume şi zarzavaturi pe baza introducerii în acest domeniu a experienţei înaintate şi a ultimelor realizări ale ştiinţei. Datorită mecanizării pe scară largă şi aplicării procedeelor agrotehnice înaintate, producţia de cartofi, legume şi zarzavaturi va spori în 2—3 ani în asemenea măsură încît va satisface complet nu numai nevoile populaţiei de la oraşe şi ale industriilor prelucrătoare, ci va acoperi şi cantităţile de cartofi necesare hranei animalelor.

III.

Uniunea Sovietică a obţinut imense realizări în economia cerealieră. Suprafeţele cultivate cu cea mai preţioasă plantă alimentară — grîul, au crescut cu 8.100.000 de ha. în comparaţie cu anul 1940. Multe colhozuri şi raioane întregi recoltează cîte 150—200 puduri de grîu la hectar. Colhozul „Stalin" din raionul Vurnav R.A.S.S. Ciuvaşă obţine cîte 212 puduri de grîu de primăvară la hectar. Acestea sînt realizări foarte serioase, dar colhozurile şi sovhozurile au posibilităţi de a mări an de an producţia de grîu, secară, orz, ovăz şi alte culturi cerealiere.

De mare însemnătate sînt succesele obţinute în perioada care a trecut de la Plenara din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S. în ceea ce priveşte dezvoltarea producţiei cerealiere. In urma aplicării Hotărîrilor acestei plenare şi a hotărîrilor ulterioare ale Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic, veniturile colhozurilor şi colhoznicilor au crescut cu peste 13 miliarde de ruble. Şi de acum înainte statul sovietic va veghea la respectarea strictă a principiului cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în vederea dezvoltării producţiei agricole.

Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. din martie a.c. „Cu privire la sporirea producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite" subliniază că baza întregii producţii agricole o constituie gospodăria cerealieră. Dezvoltarea cu succes a gospodăriei cerealiere este o condiţie principală pentru dezvoltarea într-un ritm rapid a creşterii animalelor şi satisfacerea nevoilor crescînde ale populaţiei şi ale întregii economii naţionale. De aceea, Partidul Comunist, socotind că sporirea simţitoare a producţiei de cereale este de o mare însemnătate actuală a pus în faţa poporului sovietic sarcina de a mări considerabil producţia de cereale alimentare, furajere, pentru crupe şi producţia de culturi leguminoase pentru boabe astfel ca în anii următori colectările şi achiziţiile de stat la cereale să crească cu 35—40% în comparaţie cu 1953. In vederea îndeplinirii acestei sarcini plenara C.C. al P.C.U.S. din martie a.c. a stabilit o serie de măsuri, printre care o însemnătate uriaşă o are aceea de valorificare a noi pămînturi, în special în regiunile de est şi sud-est ale U.R.S.S. Numai un stat cu o economie socialistă îşi poate propune realizarea unui asemenea plan uriaş de dezvoltare a agriculturii. Măreţia acestui plan reiese cu putere numai din următorul fapt: în anii 1954—1955 se vor lărgi în Cazahstan, Siberia, Ural regiunea Volgăi şi parţial în regiunile Caucazului de nord suprafeţele însămînţate prin valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite pe o întindere de cel puţin 13.000.000 hectare; în 1955, pe aceste suprafeţe se va obţine o cantitate de cereale de 1.100—1.200 milioane puduri, din care 800—900 milioane puduri cereale-marfă. Răspunzînd iniţiativei C.C. al Comsomolului zeci şi zeci de mii de tineri sovietici, însufleţiţi de un înalt patriotism au pornit cu entuziasm pentru valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Rolul principal şi hotărîtor în dezvoltarea continuă a agriculturii revine staţiunilor de maşini şi tractoare.

In vederea înzestrării S.M.T.-urilor şi sovhozurilor cu noi tractoare, maşini agricole şi utilaj se vor livra agriculturii pînă la 1 Mai 1957 cel puţin 500.000 de tractoare de uz general socotite în tractoare de 25 cai putere şi 250.000 tractoare pentru praşit, un mare număr de maşini agricole, automobile, ateliere volante, rezervoare pentru combustibil şi alt utilaj, se vor construi noi ateliere, remize etc. Numai în trimestrul IV al anului 1953 industria sovietică a furnizat agriculturii aproximativ 42.000 de tractoare (socotite în tractoare a cîte 15 c.p.), peste 11.000 combine pentru cereale, peste 22.000 semănătoare de tractor şi alte maşini de primă calitate. La începutul anului 1954 în S.M.T.-urile din U.R.S.S. se aflau peste 1 milion de tractoare (socotite în tractoare de cîte 15 c.p.), 270.000 de combine, cca. 450 de semănătoare de tractor şi alte maşini moderne.

Guvernul Sovietic a trimis la sate numeroşi specialişti şi organizatori experimentaţi în agricultură. In ultimele luni au plecat spre a munci în S.M.T.-uri peste 100.000 de agronomi şi zootehnicieni şi 23.000 de ingineri şi tehnicieni din producţie. Marea majoritate a acestor specialişti sînt tineri.

Un mare rol îl au organizaţiile de Comsomol de la sate în lupta pentru asigurarea unui ritm vertiginos de dezvoltare a agriculturii sovietice. Tineretul sovietic se găseşte şi acum în primele rînduri în lupta pentru înfăptuirea politicii P.C.U.S. în munca încordată pentru crearea unui belşug de produse şi asigurarea unui nivel de trai tot mai ridicat al poporului sovietic.

*

Cît de convingător demonstrează măsurile luate de P.C.U.S. şi Guvernul Sovietic pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S., că numai marea agricultură socialistă poate deschide drum liber dezvoltării forţelor de producţie în agricultură, poate contribui la asigurarea pentru poporul muncitor a unei vieţi tot mai îmbelşugate şi fericite!

Rezultatele obţinute de agricultura colhoznică din U.R.S.S. constituie un convingător exemplu pentru ţărănimea muncitoare din ţara noastră asupra avantajelor ce le oferă marea gospodărie agricolă socialistă. Partidul şi guvernul nostru socotesc ca o sarcină centrală a întregului popor muncitor lupta pentru creşterea producţiei agricole în vederea îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei cu bunuri de larg consum şi a industriei cu materii prime. Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 reprezintă un larg program de măsuri economice menite să ducă la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Mergînd neabătut pe drumul luminat de măreaţa învăţătură marxist-leninistă şi însuşindu-şi experienţa gloriosului P.C.U.S., partidul nostru conduce neabătut poporul muncitor spre o viaţă îmbelşugată şi fericită.

S. LUPU
S. POPPER

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 aprilie, în marele Palat al Kremlinului, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a continuat lucrările. Seara a avut loc o ședință a Sovietului Uniunii.

In ședință a fost ascultat raportul deputatului Imam Mustafaev, președintele Comisiei de validare, cu privire la verificarea mandatelor deputaților Sovietului Uniunii aleși la 14 martie 1954. Raportorul a declarat că, în urma verificării, Comisia de validare a stabilit că alegerile în toate cele 708 circumscripții electorale au fost efectuate în deplină conformitate cu Constituția U.R.S.S. și cu Regulamentul cu privire la alegerile pentru Sovietul Suprem. In Sovietul Uniunii au fost aleși 188 muncitori, 114 țărani și 406 reprezentanți ai intelectualității sovietice: ingineri, tehnicieni, activiști ai organizațiilor de partid și sovietice, oameni ai științei, culturii și alții. Au fost aleși deputați cei mai buni fii ai țării. 33 deputați sînt Eroi ai Uniunii Sovietice, 42 deputați sînt Eroi ai Muncii Socialiste, 64 sînt laureați ai Premiului Stalin. Un număr de 642 deputați sînt decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice. Printre deputați sînt 170 femei.

Comisia de validare consideră valabile mandatele tuturor celor 708 deputați aleși în Sovietul Uniunii cu majoritate absolută de voturi.

După ce a ascultat raportul Comisiei de validare, Sovietul Uniunii a recunoscut în unanimitate ca fiind valabile mandatele deputaților aleși.

Au continuat apoi discuțiile pe marginea bugetului de stat al U.R.S.S.

Ascultînd raportul asupra noului buget, — a spus deputatul Ilya Gavrilov, — am analizat fiecare cifră a lui și fiecare rublă sovietică alocată pentru dezvoltarea economiei naționale și am văzut creșterea continuă a bunăstării materiale a poporului. Sprijin întru totul propunerea de a se aproba acest buget.

A luat apoi cuvîntul deputatul Gavrilov, vechi marinar, căpitanul motonavei „Vilnius". Cuvîntarea sa a fost consacrată mai cu seamă activității flotei maritime. El a prezentat o serie de propuneri pentru o mai bună folosire a vaselor care transportă încărcături pentru economia națională.

Deputatul Tursunbai Uldjabaev a vorbit despre succesele oamenilor muncii din Tadjikistan care vor sărbători anul acesta împlinirea a 25 ani de la constituirea republicii. In decurs de un sfert de veac, în această republică au fost create întregi ramuri industriale, s-au construit multe fabrici, uzine, mine, exploatări miniere, linii de cale ferată și autostrăzi. Datorită construirii de canale și alte instalații de irigație, Tadjikistanul s-a transformat într-o importantă bază producătoare de bumbac brut.

A urmat la cuvînt deputatul Ivan Ganenko, reprezentantul regiunii Astrahan, una din regiunile cele mai importante ale industriei peștelui.

In cifrele bugetului U.R.S.S. — a spus deputatul Ganenko — sînt reflectate hotărîrile Partidului Comunist cu privire la întărirea continuă a puterii industriale a Statului Sovietic, la avîntul rapid al agriculturii, la crearea unui belșug de mărfuri de consum popular în țară.

Vorbitorul a citat o serie de posibilități nefolosite pentru un nou avînt al pescuitului și pentru sporirea producției produselor de pește. Printre altele, el a ridicat problema completării flotei Volga Caspica cu vase cu instalații frigorifere și problema extinderii pescuitului în Marea Caspică.

Deputatul Ivan Kebin (R.S.S. Estonă), a citat în cuvîntarea sa cifre despre munca încununată de succes a industriei din republică. Cel de al 5-lea plan cincinal pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. a trasat printre altele sarcina sporirii producției industriei ușoare și alimentare cu cel puțin 70%. Industria ușoară și alimentară a Estoniei va înregistra încă în anul 1954 o creștere a producției cu 88,4% față de 1950.

Deputatul Kebin a propus să se aprobe proiectul bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1954 ca un buget ce asigură dezvoltarea economică și culturală continuă a Țării Sovietice. Ghiorghi Orlov, ministrul industriei forestiere și al hîrtiei al U.R.S.S., Ian Kalnberzin (R.S.S. Letonă), Konstantin Nikolaev (regiunea Sverdlovsk) și ceilalți deputați care au luat cuvîntul în ședința Sovietului Uniunii au propus de asemenea să se adopte proiectul noului buget cu rectificările Comisiei bugetare.

Următoarea ședință a Sovietului Uniunii are loc în dimineața zilei de 24 aprilie.

★

In dimineața zilei de 24 aprilie a avut loc o ședință a Sovietului Uniunii în cadrul căreia a continuat discutarea bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1954.

In cadrul ședinței Sovietului Uniunii, deputatul L. M. Kaganovici, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. întîmpinat cu aplauze îndelungate a rostit o amplă cuvîntare.

La Ministerul Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 aprilie, A.A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., l-a primit pe dl. B.C. Hill însărcinatul cu afaceri ad-interim al Australiei în U.R.S.S. și i-a înmînat următoarea notă a Guvernului Sovietic:

„Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră necesar să declare Guvernului Australiei următoarele:

La 3 aprilie a.c., V.M. Petrov, al treilea secretar al Ambasadei U.R.S.S. în Australia, care îndeplinea la Ambasadă funcții consulare și administrative, plecînd de la Camberra la Sydney în interes de serviciu nu s-a înapoiat la Ambasadă.

La 7 aprilie, Ambasada a cerut Ministerului Afacerilor Externe al Australiei să ia măsuri pentru găsirea lui Petrov. Deși Ambasada și-a formulat în repetate rînduri cererea, Ministerul nu a răspuns la cererea Ambasadei timp de aproape o săptămînă.

In urma reviziei minuțioase efectuate în legătură cu dispariția lui Petrov s-a constatat că Petrov și-a însușit prin falsuri o mare sumă de bani ai statului, săvîrșind în felul acesta o infracțiune penală. Cererea făcută verbal de Ambasadă, și confirmată apoi în nota din 21 aprilie, de a se lua măsuri pentru arestarea lui Petrov ca infractor și predarea lui Ambasadei, nu a fost satisfăcută nici pînă în prezent de Guvernul Australiei. In același timp autoritățile australiene au pornit o largă campanie de calomnii împotriva Ambasadei sovietice din Australia și l-au declarat pe Petrov emigrant politic, referindu-se la niște documente care ar fi fost predate de Petrov și care nu puteau fi decît acte false, ticluite din ordinul unor persoane interesate în înrăutățirea relațiilor sovieto-australiene.

Mai mult, autoritățile australiene au întreprins o serie de acțiuni îndreptate spre agravarea continuă a relațiilor cu U.R.S.S. și spre crearea unor condiții care fac cu neputință activitatea normală a reprezentanței diplomatice a Uniunii Sovietice în Australia.

Astfel, autoritățile australiene au întreprins acțiuni pentru organizarea răpirii soției lui Petrov, care a vrut să plece în Uniunea Sovietică. Lucrurile au ajuns pînă într-acolo încît în ajunul plecării lui E.A. Petrova, în ziarele australiene, printre care în ziarul „Sunday Telegraph" s-a publicat o informație din care reeșea că autoritățile australiene iau măsuri pentru reținerea forțată a soției lui Petrov în Australia.

La 19 aprilie, Ambasadorul Uniunii Sovietice, N.I. Gheneralov, l-a vizitat pe ministrul ad-interim al afacerilor externe, Mac Bride și referindu-se la această informație apărută în presa australiană, a cerut să se ia măsurile necesare pentru preîntîmpinarea oricăror încercări de a împiedica plecarea soției lui Petrov. Totodată, ambasadorul a declarat că dacă la plecarea ei va fi întreprinsă vreo acțiune care ar împiedica plecarea ei normală din Australia, Guvernul Sovietic va considera asemenea acțiuni ca reținerea forțată a unui colaborator al Ambasadei sovietice și întreaga răspundere pentru aceasta va reveni Guvernului Australiei.

Cu toate acestea, în seara zilei de 19 aprilie pe aerodromul din Sydney, la plecarea din Australia a lui E. A. Petrova, a lui F. V. Kislițin, cel de al doilea secretar al ambasadei, și a lui F. N. Jarkov și V.V. Karpinski — curieri diplomatici — un grup de persoane alese într-adins și care au acționat în strînsă legătură cu reprezentanții poliției australiene aflați pe aerodrom, a încercat să răpească cu forța pe Petrova și s-o împiedice să se urce în avion. Unele dintre ele cu concursul fățiș al autorităților australiene, l-au atacat pe A. G. Vislîh, prim secretar al ambasadei, pe R. V. Vislîh, soția sa și pe cetățeana sovietică N. I. Antonova, — care au venit la aerodrom pentru a conduce pe cetățenii sovietici sus-amintiți — precum și pe Kislițin și pe curierii diplomatici sovietici, făcînd uz de forță împotriva lor. Poliția australiană care era de față nu numai că nu a acordat diplomaților sovietici apărarea necesară împotriva samavolniciei și nelegiuirii vădite, dar mai mult unul din polițiști l-a lovit pe primul secretar Vislîh.

Intrucît încercarea de a o răpi pe Petrova la Sydney a dat greș, și avionul a plecat în portul australian, Darwin, poliția australiană din acest port a recurs ea însăși la acte de violență pentru a o reține pe Petrova. In momentul aterizării avionului la Darwin, pe aeroport a sosit R. Leydin, administratorul adjunct al teritoriului de nord al Australiei, însoțit de un detașament de poliție australiană. După aterizarea avionului, Petrova, Kislițin și cei doi curieri diplomatici sovietici au fost invitați să părăsească avionul. Apoi ei au fost înconjurați imediat de polițiști, care au luat-o pe Petrova. Ea a fost dusă apoi de la aerodrom cu o mașină a poliției.

Polițiștii australieni, care sub conducerea sus-amintitului Leydin au organizat răpirea Petrovei, au făcut uz de forță față de cel de al doilea secretar al ambasadei, Kislițin, și au percheziționat cu forța pe curierii diplomatici sovietici.

După cum reese din cîteva declarații publice făcute de primul ministru al Australiei, dl. Menzies, și de alți reprezentanți oficiali ai guvernului australian, planul răpirii Petrovei a fost elaborat dinainte de guvernul australian, care a hotărît s-o rețină cu forța pe Petrova. Astfel, după cum a anunțat corespondentul din Camberra al agenției Reuter, într-o declarație făcută la 20 aprilie, dl. Menzies a spus: „Noi am organizat lucrurile în așa fel încît pe aerodromul Mascot (Sydney) să fie reprezentanți ai ministerului nostru de afaceri externe, ai serviciului nostru de securitate și al serviciului de securitate al acestui stat. Inainte și după plecarea d-nei Petrova, situația a fost examinată extrem de amănunțit de ministrul justiției, de ministrul ad-interim al afacerilor externe și de mine..." După cum reiese din declarația d-lui Menzies, în avionul în care au luat loc colaboratorii ambasadei sovietice și curierii diplomatici sovietici se afla un agent special al serviciului de securitate care trebuia s-o convingă pe Petrova să rămînă în Australia. Dl. Menzies a declarat: „Am dat imediat instrucțiuni șefului serviciului de securitate ca în conformitate cu măsurile pe care le-am luat dinainte, în timpul zborului să se mențină legătura cu comandantul avionului, în care se afla un agent, și am cerut să se afle de la d-na Petrova... dacă ar vrea să rămînă în Australia".

Guvernul Australiei, după cum reese din declarația făcută la 19 aprilie de dl. Menzies și transmisă de corespondentul din Sydney al agenției Reuter, știa că Petrova nu avea intenția să rămînă în Australia. In această declarație dl. Menzies a spus că „nu există nici un fel de dovezi că Petrova nu a plecat din propria ei dorință". Ținînd seama de acest lucru, Guvernul Australian a luat măsuri suplimentare pentru a o reține cu forța pe Petrova la Darwin. „Datorită faptului că am fost prevăzători", a declarat dl. Menzies, „la 20 aprilie la Darwin se și aflau reprezentanți ai organelor noastre de securitate care trebuiau să întîmpine avionul". Subliniind că instrucțiunile guvernului au fost îndeplinite de Leydin, administratorul adjunct al teritoriului de nord, și de serviciul de securitate, primul ministru australian a subliniat în declarația sa din 20 aprilie că „izolarea rapidă a d-nei Petrova de cei doi curieri, cînd au coborît din avion la Darwin, a reprezentat o parte a planului".

Zarva provocatoare ațîțată de guvernul australian în legătură cu infractorul penal Petrov, răpirea Petrovei — colaboratoare a Ambasadei Sovietice în Australia, de către autoritățile australiene, atacarea diplomaților și curierilor diplomatici sovietici, precum și percheziționarea curierilor diplomatici de către poliția australiană însoțită de acte de violență constituie încălcări dintre cele mai flagrante ale normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt inadmisibile în condițiile unor relații diplomatice normale între state. In legătură cu aceasta, Guvernul U.R.S.S. protestează cu hotărîre împotriva actelor arbitrare sus-menționate, a căror răspundere revine în întregime Guvernului Australian. Guvernul Sovietic stăruie, ca și pînă acum, ca autoritățile australiene să predea imediat Guvernului Sovietic pe infractorul penal Petrov, să elibereze pe colaboratoarea răpită a Ambasadei, Petrova, și să pedepsească cu severitate pe cei vinovați de săvîrșirea actelor de violență mai sus enumerate. Guvernul Sovietic constată că acțiunile de acest fel ale Guvernului Australian, incompatibile cu cerințele elementare ale relațiilor internaționale, creează o situație care nu numai că exclude posibilitatea unei activități diplomatice normale a Ambasadei Sovietice, dar reprezintă totodată o primejdie pentru securitatea personală a membrilor Ambasadei.

In condițiile create, Guvernul Sovietic a hotărît să recheme imediat pe ambasadorul U.R.S.S. în Australia și întregul personal al Ambasadei Sovietice. La rîndul său, Guvernul Sovietic declară de asemenea că în aceste condiții rămînerea mai departe la Moscova a personalului Ambasadei Australiei este cu neputință".

Insărcinatul cu afaceri ad-interim al Australiei în U.R.S.S. a declarat că va transmite fără întîrziere guvernului său nota de mai sus.

Scurte știri

● După cum anunță agenția Reuter, Birmania nu a permis avioanelor americane care transportă trupe franceze în Indochina să zboare deasupra teritoriului său.

● La 24 aprilie s-a deschis la Londra, sub auspiciile Asociației pentru prietenia romîno-engleză, o expoziție de artă populară romînească.

● Fostul cancelar german Joseph Wirth și Wilhelm Elfes, președinții Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, au adresat la 22 aprilie populației germane chemarea de a lupta pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și pentru înțelegere reciprocă între germani.

● Ziarele din 23 aprilie publică dări de seamă asupra celei de a 12-a plenară, a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac care a avut loc la 22 aprilie la Praga. Plenara a făcut bilanțul îndeplinirii hotărîrilor adoptate la cea de a 11-a plenară a C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac. La plenară s-a subliniat că tinerii și tinerele din țară iau parte activă la viața economică și culturală a țării. In ultimele luni în rîndurile Uniunii au fost primiți 190.000 de noi membri.

● După cum anunță agenția France Presse, la 22 aprilie, Curtea de apel militar din Teheran s-a declarat competentă pentru a judeca procesul fostului prim ministru iranian Mosaddîc. Prin această hotărîre Curtea a respins apelul lui Mosaddîc, care contesta tribunalului militar dreptul de a-l judeca.

● Zilele trecute, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. V.M. Molotov a adresat prin intermediul ambasadei U.R.S.S. în Franța o scrisoare lui L. Evans, director general al U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii) în care comunica că guvernul Uniunii Sovietice a hotărît să accepte statutul U.N.E.S.C.O. și l-a însărcinat pe ambasadorul U.R.S.S. în Anglia să semneze acest statut în numele guvernului U.R.S.S.

La 21 aprilie a.c., ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, I.A. Malik a semnat la Londra statutul U.N.E.S.C.O.

● In urma intensificării operațiunilor militare ale unităților Armatei Populare de eliberare din Khmer, regimul marionetă din această țară se află într-o situație deosebit de critică. Agenția France Presse relatează că primul ministru al Khmerului, Penn Nuth, a declarat în cursul unui interviu că a cerut un ajutor militar american „direct" independent de ajutorul militar francez. Primul ministru al Khmerului a declarat că armata sa are mare nevoie de arme și fonduri. El a anunțat de asemenea că vor fi mobilizați 12.000 de cambodgieni în viitorul apropiat.

● Agenția Indiană de Informații anunță că primul ministru al Cașmirului, Bakși Ghulam Mohammed, luînd cuvîntul la conferința panindiană a musulmanilor, a condamnat pactul militar încheiat între S.U.A. și Pakistan.

Premierul Cașmirului a adăugat de asemenea că țara sa sprijină întru totul atitudinea negativă adoptată de primul ministru al Indiei, Nehru, față de acest pact.

● Intr-un interviu acordat ziarului grec „Ethnikos Kirix", Adenauer a declarat că imediat după ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, guvernul de la Bonn va cere primirea Germaniei occidentale în Organizația Națiunilor Unite.

Nelinişte în Congresul american în legătură cu recenta declarație a lui Nehru

WASHINGTON 24 (Agerpres). — Hotărîrea primului ministru al Indiei, Nehru, de a interzice zborurile avioanelor americane care transportă trupe de întărire pentru forțele colonialiștilor francezi din Indochina, prin spațiul aerian indian, a provocat o profundă neliniște în Congresul american.

Senatorul Bridges din New Hempshire, a declarat că este „încremenit, scandalizat și înspăimîntat de hotărîrea indiană". Indignarea lui Bridges a mers pînă acolo, încît el a cerut lui Stassen, directorul așa zisului „oficiu pentru ajutorul acordat străinătății", să ia notă de acțiunea lui Nehru „înainte de a apare în fața comitetului pentru alocații, cerînd alte milioane pentru India". Cu alte cuvinte, Bridges a cerut o politică de represalii împotriva Indiei pentru „vina" de a nu fi permis ca teritoriul indian să fie folosit drept pod aerian pentru avioanele americane care acționează în războiul împotriva poporului vietnamez.

De asemenea, senatorul William Knowland, liderul majorității republicane din senatul american, cunoscut partizan al politicii de continuare și intensificare a războiului din Indochina, a protestat vehement împotriva hotărîrii premierului indian.

In sprijinul lui Knowland s-a pronunțat și senatorul Ferguson, care a adus injurii Indiei și primului său ministru Nehru.

Declarația lui V. M. Molotov la sosirea la Geneva

GENEVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 aprilie a sosit la Geneva pentru a participa la conferința miniștrilor afacerilor externe, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al afacerilor externe al U.R.S.S., precum și A. A. Gromîko, V. V. Kuznețov, locțiitori ai ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., și consilieri și experți ai delegației sovietice. La aerodromul din Geneva V. M. Molotov a fost întîmpinat de A. Zehnder, șeful secției politice a Departamentului politic (Ministerul Afacerilor Externe) al Elveției, R. Maurice, șeful protocolului din Departamentul politic al Elveției, Ch. Duboule, șeful guvernului cantonului Geneva, reprezentanți ai autorităților din Geneva, F. F. Molocikov, trimisul U.R.S.S. în Elveția, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Nam Ir, ministru al afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, consilieri și experți ai delegațiilor R.P. Chineze și R.P.D. Coreene la conferința de la Geneva, A. Pelt, director al secțiunii pentru Europa a O.N.U., șefii misiunilor țărilor de democrație populară, acreditați în Elveția.

Pe aerodrom erau de față reprezentanți ai presei sovietice și străine cărora V. M. Molotov le-a făcut următoarea declarație:

La 26 aprilie urmează să se deschidă conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. La această conferință vor fi luate în discuție problema coreeană și problema restabilirii păcii în Indochina.

Nu se poate trece cu vederea faptul că pentru prima oară în ultimii ani la o conferință internațională vor participa reprezentanți ai tuturor marilor puteri: Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică. Delegația sovietică la conferință își propune ca țel să contribuie prin toate mijloacele la crearea pe cale pașnică a unei Coree democratice, unite și independente, ceea ce corespunde intereselor întăririi păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Totodată, delegația sovietică consideră ca o sarcină principală a conferinței de la Geneva restabilirea cît mai grabnică a păcii în Indochina concomitent cu asigurarea libertății și drepturilor naționale a popoarelor din Indochina.

Conferința de la Geneva trebuie să fie pătrunsă de năzuința spre slăbirea încordării internaționale, spre întărirea păcii generale. Atunci ea va obține rezultatele sale pozitive.

Permiteți-mi astăzi să salut în numele delegației sovietice pe locuitorii Genevei și populația Elveției.

Declarația făcută de Ciu En-lai la sosirea la Geneva

GENEVA 24 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

La 24 aprilie, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, a sosit la Geneva, unde va participa la conferința miniștrilor afacerilor externe.

Ciu En-lai a fost întîmpinat de șeful secției politice a Departamentului politic (Ministerul Afacerilor Externe) al Elveției, Zehnder, de șeful protocolului din departamentul politic al Elveției, Maurice, de șeful guvernului cantonului Geneva, Duboule, de trimisul Republicii Populare Chineze în Elveția, Fîn Sian, de consilierii și experții delegației R. P. Chineze la conferința de la Geneva, de locțiitorul ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, de ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineză, P. F. Iudin, de trimisul U.R.S.S. în Elveția, F.F. Molocikov, de consilierii și experții delegației U.R.S.S. la conferința de la Geneva, de ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir, de șefii misiunilor țărilor de democrație populară acreditate în Elveția.

La sosirea sa pe aerodromul din Geneva, Ciu En-lai a făcut reprezentanților presei următoarea declarație:

In curînd se va deschide conferința de la Geneva. La această conferință vor fi dezbătute chestiunile privind reglementarea pașnică a problemei coreene și restabilirea păcii în Indochina. Rezolvarea acestor două probleme actuale va contribui la asigurarea păcii în Asia și la slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale.

Popoarele și guvernele iubitoare de pace din întreaga lume vor urmări cu atenție desfășurarea conferinței de la Geneva. Ele își exprimă speranța fierbinte în succesul acestei conferințe. Poporul chinez își pune aceleași speranțe în această conferință.

Delegația Republicii Populare Chineze a sosit la Geneva pentru a participa la această conferință fiind animată de cele mai sincere intenții. Noi sîntem convinși că eforturile comune ale participanților la conferință și năzuințele de consolidare a păcii vor face cu putință să se găsească calea pentru rezolvarea susamintitelor probleme actuale ale Asiei.

Țin să folosesc acest prilej pentru a transmite un salut locuitorilor Genevei și întregului popor al Elveției.

Sosirea delegației R.P.D. Coreene la conferința de la Geneva

GENEVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 aprilie a sosit la Geneva pentru a participa la conferința miniștrilor afacerilor externe Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, și membrii delegației care îl însoțesc.

Pe aerodrom, delegația R.P.D. Coreene a fost întîmpinată de reprezentanți ai delegației sovietice și delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva.

Cuvîntarea lui Howard Fast

cu prilejul înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 aprilie, la hotelul „Macalpin" din New York a avut loc ceremonia înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" eminentului scriitor american Howard Fast, luptător activ pentru pace.

Publicăm mai jos textul prescurtat al cuvîntării lui Howard Fast.

„Ceea ce spune un om într-un asemenea moment, a declarat Fast, nu poate fi niciodată atît de semnificativ ca însuși prilejul, deoarece acesta are o semnificație mult mai profundă. Am fost distins cu un premiu pentru concursul pe care l-am dat la întărirea păcii între popoare pe pămînt și sînt recunoscător, profund mișcat și mîndru de aceasta.

Așa dar însuși faptul decernării premiului pe care l-am primit adineauri este important. El este un premiu al păcii. Nimic și niciodată nu poate schimba acest lucru și nimic nu-l va schimba. Și atunci cînd, fie chiar și pentru o singură clipă, este destrămat, măturat, păienjenișul de minciuni și calomnii care separă țara noastră de Uniunea Sovietică, dincolo de acest premiu noi vedem o măreață forță care apără pacea pentru omenire.

Cred că momentul de față este tocmai un asemenea moment, cel puțin aici și presupun că noi, cei care ne aflăm în această sală putem destrăma acest păienjeniș.

Au fost oameni, foarte mulți oameni, care afirmau că ne aflăm în pragul distrugerii omenirii și a bogatei și minunatei civilizații create de omenire. Au fost și alții care afirmau că această distrugere este inevitabilă. Nu tăgăduiesc că trăim vremuri întunecate, îngrozitoare. Dar nu pot spune aceasta fără să adaug că aceste vremuri sînt în același timp luminoase și minunate. Dacă ne aflăm în pragul distrugerii, ne aflăm totodată și în pragul a altceva, în pragul unor zori noi, cînd genul uman în întreaga sa complexitate și varietate minunată va ajunge la concluzia că trebuie să trăiască în pace și într-o frăție care va cuprinde toată această varietate. Și cred că vom hotărî mai curînd să trăim laolaltă decît să murim laolaltă — aceasta este nădejdea mea și nădejdea întregii omeniri.

N-am venit azi aici pentru a polemiza în aceste chestiuni, pentru a formula o politică externă, pentru a critica o politică externă. Am venit aici doar pentru a primi un premiu — Premiul păcii. Acest premiu, decernat mie și multor altora de către un juriu internațional a fost instituit de Uniunea Sovietică. Dacă n-aș avea alte motive pentru a admira Uniunea Sovietică, aș admira o sincer și profund numai pentru că decernează premii pentru pace.

Nu-i înțeleg pe oamenii care spun că Premiul pentru pace nu este un premiu pentru pace. Pentru acești oameni nu există un început în sensul înțelegerii și dacă nu există un început, cum poate fi cu putință desăvîrșirea înțelegerii? Or, noi avem nevoie de înțelegere reciprocă. Problema arzătoare a timpurilor noastre este coexistența pașnică a lumii noastre cu lumea socialistă și această coexistență, dacă în genere se va realiza, trebuie să fie bazată pe înțelegere.

Avem copii, și sîntem îngrijorați pentru copiii noștri, deoarece viața omului datorează tot atît de mult viitorului cît și trecutului. Vom putea oare spune copiilor noștri că am încetat lupta și le-am lăsat drept moștenire scrum și cenușe numai pentru că drumul spre pace a fost greu? Cred că nu. Cred că vom lupta pentru pace, cred că vom cîștiga lupta pentru pace și că dobîndind pacea vom dobîndi tot ceea ce a visat vreodată omenirea.

Nu este un simplu vis. Știu că aici, în America, există oameni haini care uneltesc și pregătesc un război și care nu-și vor cruța forțele pentru a menține omenirea într-o stare de criză. Dar acești oameni haini atentează la viața și speranțele întregii omeniri. Și nu numai popoarele altor țări, ci și poporul țării mele le declară din nou și din nou: „Nu! Nu vrem război! Vom trăi în pace!"

O nouă declarație a lui Nehru în Parlamentul Indian

NEW DELHI 24 (Agerpres). — La 23 aprilie primul ministru al Indiei, Nehru, a dat citire în parlamentul Indian unei declarații oficiale a guvernului cuprinzînd o propunere în cinci puncte în vederea soluționării pașnice a problemei indochineze.

Subliniind dorința guvernului Indian de a se ajunge la o reglementare pașnică, declarația propune stabilirea unei atmosfere de pace și tratative prin încetarea focului și propune ca conferința de la Geneva să acorde prioritate încetării imediate a ostilităților în Indochina și constituirea unei Comisii de supraveghere a armistițiului. De asemenea, declarația preconizează ca să se proclame independența deplină a Indochinei printr-o declarație a guvernului Franței care să recunoască formal încetarea suveranității franceze în Indochina, precum și inițierea în cadrul conferinței de la Geneva de tratative directe la care să participe toate statele interesate în problema indochineză.

Corespondentul din New Delhi al agenției Associated Press subliniază că declarațiile lui Nehru au fost ascultate cu un deosebit interes de numeroși diplomați asiatici și europeni care au asistat la ședința parlamentului Indian.

Noi divergențe la sesiunea pactului Atlanticului de nord

PARIS 24 (Agerpres). —

La 23 aprilie a luat sfîrșit la Paris sesiunea Consiliului de Miniștri ai țărilor participante la pactul Atlanticului de nord, care a durat o singură zi.

După cum s-a mai anunțat, sesiunea a avut drept principal scop stabilirea sarcinilor de viitor ale acestei organizații și elaborarea — potrivit „indicațiilor" lui Dulles — a unei „tactici comune" față de evenimentele internaționale.

In comunicatul final dat publicității, miniștrii de externe ai statelor membre ale pactului nord-atlantic subliniază din nou „deosebita importanță pe care o reprezintă pentru această organizație consfătuirea „comunității defensive europene". Comunicatul anunță totodată că cele 15 țări din organizația nord-atlantică vor continua cursa înarmărilor, noi sarcini bugetare urmînd a fi fixate pentru îndeplinirea acestui program.

Referindu-se la discuțiile purtate în jurul acestor probleme, agenția France Presse citează declarația unui purtător de cuvînt al pactului nord-atlantic care a arătat că „impresia generală care se desprinde din discursurile rostite este că în viitor vom avea de întîmpinat dificultăți mult mai mari decît cele întîlnite în ultimii cinci ani. Ni se cere să depunem un efort și mai mare, deși sacrificiile făcute pînă în prezent sînt considerabile".

Corespondentul agenției France Presse relatează că actuala sesiune a scos la iveală divergențe serioase în rîndul membrilor organizației nord-atlantice. Aceste divergențe sînt deosebit de puternice în ce privește statele mici, care s-au plîns că nu sînt niciodată consultate cînd este vorba de adoptarea unei atitudini în probleme de politică internațională.

O altă problemă care a preocupat îndeaproape Consiliul de Miniștri este problema comunității defensive europene. Forurile conducătoare ale pactului nord-atlantic nu-și ascund îngrijorarea în legătură cu faptul că puternica opoziție manifestată în Franța și Italia față de acest tratat va determina poate în cele din urmă respingerea lui. Agenția Associated Press anunță în legătură cu aceasta că secretarul Departamentului de stat, Foster Dulles, a cerut „convocarea unei sesiuni speciale în cursul anului curent", care va avea de reexaminat posibilitatea reînarmării Germaniei occidentale sub o formă sau alta, „în cazul cînd tratatul armatei europene nu va fi ratificat în cursul verii".

Interviul acordat de președintele Ho Și Min

PEKING 24 (Agerpres). — China Nouă transmite.

Președintele Ho Și Min a acordat corespondentului postului de radio „Vocea Vietnamului", un interviu în legătură cu intervenția S.U.A. în Indochina. El a condamnat ajutorul în armament acordat de Statele Unite Franței și marionetelor sale cu scopul nimicirii popoarelor indochineze. Președintele Ho Și Min a subliniat că Statele Unite au dat în vileag din ce în ce mai fățiș planul lor de a înlătura Franța și de a ocupa Indochina. El a declarat: „Puterea unită a popoarelor din Vietnam, Patet-Lao și Khmer va reuși să înlăture pe colonialiștii francezi și pe intervenționiștii americani. După cum imperialiștii americani au fost înfrînți în China, tot așa vor fi înfrînți și în Vietnam. Noi vom mai avea de întîmpinat multe greutăți, dar sîntem convinși că pînă la urmă vom fi victorioși!"

Știri sportive

● La 24 aprilie a părăsit Moscova, plecînd la Varșovia, pentru a participa la cea de a VII-a ediție a tradiționalei competiții cicliste „Cursa Păcii", echipa de ciclism a Uniunii Sovietice. Din lotul sportivilor sovietici fac parte Rodislav Cijikov, Viktor Verșinin, Evghenii Nemitov, Nikolai Mateev, Viktor Katucikov, Evghenii Klevțov și alți sportivi.

„Cursa Păcii" — Varșovia-Berlin-Praga, la care participă anul acesta 21 de echipe din 19 țări, este una din cele mai mari competiții din istoria sportului ciclist. Sportivii sovietici iau parte pentru prima oară la această măreață întrecere sportivă.

● Asociația sportivă „Vöros Lobogo" organizează în zilele de 29 și 30 mai un mare concurs internațional de atletism care se va desfășura pe „Stadionul Popular" din Budapesta. La acest concurs vor participa atleți din U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria, R.P.R., R. D. Germană, Norvegia, Suedia, Anglia, Belgia și Germania occidentală.

Spectacole

Duminică 25 aprilie 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Traviata (matineu), Dama de pică (seara); **Național „I. L. Caragiale":** (sala Comedia) Floarea purpurie (orele 10 și 15), Mielul turbat (seara); **Național „I. L. Caragiale":** (sala Studio) Viață nouă (ora 10), Schimbul de onoare (ora 15), Ultima oră (seara); **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina (ora 10,30), Ana Lugojana (seara); **Municipal:** Afaceriștii (ora 10), Lumina de la Ulmi (seara); **Muncitoresc C.F.R. Giulești:** Piatra din casă și Chirița în provincie (ora 10), Vara furtunoasă (seara); **Armatei** (b-dul Magheru): De partea cealaltă (ora 10), Avarul (seara); **Armatei** (13 Septembrie): **Vlaicu Vodă** (ora 10), Ioan Vodă cel Cumplit (seara); **Studioul actorului de film C. Nottara":** Familia; **Tineretului:** Un flăcău din orașul nostru (ora 10), Cravata roșie (ora 15), Simeon Albac (seara); **Ansamblul de estradă:** ...Și Ilie face sport (ora 17), Fără mănuși (seara).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Povestea micului cocoșat; **Republica, București:** Maeștrii baletului rus; **Elena Pavel, Infrățirea între popoare, Libertății:** Nicholas Nickleby; **Lumina:** Viața în citadelă; **Victoria, Miorița:** Un pichet în munți; **Timpuri Noi:** Patinatorii sovietici, Campionii lumii, Pomul de iarnă la Kremlin, Pionieria nr. 12, jurnal romînesc nr. 14, jurnal sovietic nr. 12, Circul vesel; **M. Gorki:** Filme pentru cei mici (după amiază): Solii teatrului sovietic, Cîntece natale (seara); **Gh. Doja:** Boier cu orice preț; **Al Popov:** Preludiul gloriei; **8 Martie:** Răpirea; **Grivița:** Inimi de oțel; **Vasile Roaită:** Tata în vacanță; **Cultural:** Spre cer; **Unirea:** Marea aventură; **C. David Pavlinca; Al. Sahia:** Lupta pentru viață; **Flacăra:** Republica Populară Romînă, Marinică; **T. Vladimirescu:** Sadco; **Arta, Donca Simo:** O scrisoare pierdută; **Moșilor:** Arena celor curajoși, **23 August:** Cu inima tînără; **Ilie Pintilie:** Cîntărețul stepelor; **Popular:** Partizana; **1 Mai:** Apărătorii patriei; **Volga:** Schubert; **M. Eminescu:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Căpitan la 15 ani; **N. Bălcescu:** Maximca; **Rahova:** Nunta cu zestre; **Olga Bancic:** Corăbiile atacă fortărețele (seria a II-a).

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.73.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.